

Liahona

Een heerlijke dag
om te gedenken,
p. 24

Manieren om thuis
over de Heiland te
praten, p. 10

Door de Heer
geleid: Josephs
pad naar Palmyra,
p. 14

Een betere discipel worden:
lessen uit het boek Lukas, p. 28

'Of is er iemand onder u die zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt?

'Of als hij hem om een vis vraagt, zal hij hem een slang geven?

'Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die tot Hem bidden.'

Mattheüs 7:9-11

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Het gezin kan eeuwig zijn**
President Henry B. Eyring
- 7 Huisbezoekboodschap: Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: deugd**

HOOFDARTIKELEN

- 10 Hoe we thuis over Christus spreken**
Darren E. Schmidt
Ideeën voor het gezin dat zich op Christus wil richten
- 14 Het pad naar Palmyra**
Matthew S. Holland
Het pad naar Palmyra, de locatie van het eerste visioen en de bergplaats van de gouden platen, was allesbehalve gemakkelijk voor Joseph Smith en zijn familie.
- 20 Redding zoeken**
Connie Goulding
Als u geen kant meer op kunt — door heftige beproevingen, zwakheden of moeilijke omstandigheden — is er hoop op redding.
- 24 De glorierijke dag van de herstelling van het priesterschap**
Ouderling L. Tom Perry
We behoren dankbaar te zijn dat de Heer zijn kerk en priesterschap op aarde heeft hersteld.

- 28 De Heiland leert ons wat het discipelschap inhoudt**
Casey W. Olson
Deze vier gebeurtenissen uit Christus' laatste tocht naar Jeruzalem leren ons hoe we betere discipelen kunnen zijn.

- 34 Vissers van mensen**
Ouderling Scott D. Whiting
Voor één wijk maakte een goed functionerende wijkraad alle verschil in de wereld.

RUBRIEKEN

- 8 Dienen in de kerk: Mijn les over liefde**
Janice Tate
- 9 Bepiegelingen: De redding van de kolibrie**
William Hoggan
- 38 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Laat het rusten**
President Boyd K. Packer

OP DE OMSLAG

Voor- en achterkant: foto Leslie Nilsson. Binnenkant voor- en achterkant: foto Rudvan Çelik/iStock/Thinkstock. Binnenkant achteromslag: foto Cody Bell.

42 Op de geruststellingen van de Heer vertrouwen

Mindy Anne Leavitt

In plaats van onmiddellijke redding kan de Heer ons zegenen met waardevolle momenten van geruststelling.

46 Geen overplaatsing

Lena Hsin-Yao Cho

Toen ik te horen kreeg dat ik nog zes weken in hetzelfde gebied zou blijven, kon ik mijn oren niet geloven.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoopt. Hint: waarin kun je behalve een auto nog meer rijden?

48 In een hectische wereld leven

President Dieter F. Uchtdorf

Vereenvoudig je leven door je op deze vier relaties te concentreren.

52 Onze plek

54 Net als Johannes de Doper het evangelie uitdragen

Ryan Carr

56 Maar stel dat... Vragen over een zending

Wil je graag weten of je klaar bent om op zending te gaan? Deze veelgestelde vragen en antwoorden kunnen nuttig zijn.

60 Vraag en antwoord

Een van mijn vriendinnen wil één keer iets slechts proberen zodat ze erover mee kan praten als mensen het erover hebben. Hoe maak ik haar duidelijk dat dat geen goed idee is?

62 De Schriftstudiepuuzel

Cody Phillips

Voor puzzels en Schriftstudie geldt dat hoe meer je eraan werkt, hoe beter je het geheel kunt overzien.

65 Zusters in het evangelie

Paola Sarahí Hernández Cruz

Paola's vriendin was eenzaam. Daarom wilde ze haar over de zegeningen van het evangelie vertellen.

66 Bijzondere getuige: Hoe kan ik door de Heilige Geest geleid worden?

Ouderling L. Tom Perry

67 Muziek: De Heilige Geest

Jeanne P. Lawler

68 Tijd voor de Schriften: De goede Herder

Erin Sanderson

70 Ons prikbord

71 Figuren uit het Nieuwe Testament: De goede Herder

72 Stevens eerste toekomstige-vaderdag

Kellie George Purcill

Stevens moeder had een idee zom zijn verdriet op vaderdag te verzachten.

74 Mia's getuigenis

Amelia Hawkins

Mia wilde een getuigenis hebben. Maar hoe kon ze dat krijgen?

76 Voor jonge kinderen: Het huis dat met tiendegeld is gebouwd

Janele Williams

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon
Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr

Publicatieassistent: Lisa Carolina López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad
Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact
op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172
492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog,
Tahitaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten
voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2015 Vol. 115 No. 6. LIAHONA (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee ideeën.

'De glorierijke dag van de herstelling van het priesterschap', p. 24: u kunt uitleggen hoe het priesterschap is doorgegeven door een eenvoudige lijn te trekken van de ene persoon naar de andere, te beginnen bij Adam en via de profeten uit het Oude Testament naar Jezus Christus en zijn apostelen, en vervolgens naar Joseph Smith. U kunt proberen de woorden van Johannes de Doper uit het hoofd te leren die hij sprak toen hij het Aäronisch priesterschap aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verleende, zoals in Leer en Verbonden 13:1 staat beschreven. U kunt ook bespreken hoe belangrijk die gebeurtenis was.

'Mia's getuigenis', p. 74: als u het artikel samen hebt gelezen, kunt u bespreken 'hoe' we een getuigenis kunnen krijgen: bidden, de Schriften bestuderen, naar de profeten en apostelen luisteren, naar het getuigenis van andere mensen luisteren, ons getuigenis geven enzovoort. Bespreek in hoeverre ons getuigenis een licht kan zijn. De ouders kunnen vervolgens hun getuigenis geven en hun kinderen aanmoedigen om hun getuigenis te geven, of iets over hun gevoelens te vertellen.

IN UW TAAL

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bediening, 9, 28, 34

Bekering, 56

Beproevingen, 20, 42, 52

Boek van Mormon, 10

Deugd, 7

Dienstbetoon, 8, 24, 34,
41, 48

Discipelschap, 28

Doop, 65, 70

Familie, 4, 10, 48, 72

Familiegeschiedenis, 4

Gebed, 10, 74

Geduld, 38

Getuigenis, 56, 74

Heilige Geest, 62, 66,
67, 74

Hemelse Vader, 48

Heractivering, 9

Herstelling, 14, 24

Hoop, 42

Jezus Christus, 7, 10, 20,
28, 42, 48, 54, 66

Leiders, 34, 46, 80

Liefde, 8, 40

Muziek, 8, 53, 67

Onbaatzuchtigheid, 28

Onderwijs, 10

Priesterschap, 4, 24

Redding, 9, 20

Schriften, 62, 68, 71

Smith, Joseph, 14

Tempelwerk, 4, 6, 70

Tiende, 76

Vaders, 72

Vergeving, 80

Verzoening, 20, 42

Wederkomst, 54

Werk, 39, 52

Wijkraden, 34

Zendingsgebieden, 40,
42, 46, 54, 56

Zendingswerk, 54, 65

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

HET GEZIN KAN eeuwig ZIJN

Het gezag van het priesterschap om een gezin voor eeuwig te verzegelen, is een van de grootste gaven van God. Iedereen die het heilsplan begrijpt, verlangt naar die eeuwige zegening. Alleen in de verzegelingsceremonie in de ingewijde tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen biedt God de belofte dat het gezin eeuwig kan zijn.

De priesterschapssleutels die dat mogelijk maken, zijn door de profeet Elia in de Kirtlandtempel aan de profeet Joseph Smith gegeven. Die priesterschapssleutels zijn ononderbroken doorgegeven aan levende profeten in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

De Heiland heeft tijdens zijn aardse bediening het volgende over het eeuwige gezin tegen Petrus, zijn hoofdapostel, gezegd: 'Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn' (Mattheüs 16:19).

Alleen in het celestiale koninkrijk kunnen we voor eeuwig in gezinsverband leven. Daar kunnen we in gezinsverband in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader en de Heiland wonen. De profeet Joseph Smith heeft daar in de Leer en Verbonden het volgende over gezegd:

'Wanneer de Heiland verschijnt, zullen wij Hem zien zoals Hij is. Wij zullen zien dat Hij een mens is zoals wij.

'En dezelfde betrekkingen die hier onder ons bestaan, zullen ook daar onder ons bestaan, maar zullen dan

gepaard gaan met eeuwige heerlijkheid, een heerlijkheid die wij nu niet genieten' (LV 130:1-2).

In deze tekst staat dat we in onze relatie tot onze familieleden vol vertrouwen een hemelse norm kunnen nastreven. We kunnen zoveel om onze familieleden geven, levend of overleden, dat we ons uiterste best doen om hun de priesterschapsverordeningen te bieden die ons in de hemel aan elkaar verbinden.

Velen van u, jong en oud, doen dat al. U hebt namen van voorouders opgezocht die nog niet de verordeningen hebben ontvangen waardoor ze aan u verzegeld worden.

Bijna iedereen heeft levende familieleden die nog niet door het priesterschap als familie aan elkaar zijn verzegeld. Velen van u hebben levende familieleden die de verordeningen van het priesterschap wel hebben ontvangen, maar die de verbonden niet naleven die ze met God hebben gesloten. God zal u zegenen zodat u in staat zult zijn om vol geloof de helpende hand naar al die familieleden uit te steken. U hebt de belofte ontvangen die de Heer aan al zijn discipelen geeft die anderen tot Hem proberen te brengen:

'En wie u ontvangt, daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen' (LV 84:88).

Vanuit mijn kantoor zie ik elke dag bruiden en bruidegommen die tussen de prachtige bloemen en fonteinen op de foto gaan. De bruidegom draagt zijn bruid vaak

in zijn armen, in elk geval een paar wankelende stappen, terwijl de fotograaf de trouwfoto's neemt. Elke keer als ik dat zie, denk ik aan de paartjes die ik heb gekend en die — soms zelfs al vlak na hun bruiloft — elkaar door moeilijke omstandigheden op andere manieren moesten dragen.

We kunnen ontslag krijgen. We kunnen kinderen met grote problemen krijgen. We kunnen ziek worden. En dan, als we onszelf in gemakkelijker tijden goede gewoonten hebben aangeleerd, zullen die gewoonten in moeilijke tijden, wanneer er meer van ons gevergd wordt dan we voor

mogelijk houden, helden en heldinnen van ons maken.

Onze familieleden hebben recht op een band met ons die we ook in de tegenwoordigheid van God kunnen hebben. We moeten proberen anderen niet te beledigen en niet snel beledigd te zijn. We kunnen ons voornemen om snel en volledig te vergeven. We kunnen het geluk van anderen boven ons eigen geluk stellen. We kunnen vriendelijke woorden spreken. Als we dat alles proberen te doen, nodigen we de Heilige Geest in ons gezin en in ons leven uit.

Ik beloof u dat we met de hulp van de Heer en een berouwvol hart al in dit leven een voorproefje kunnen hebben van wat we in de eeuwigheid willen. Onze hemelse Vader heeft ons lief. Hij wil dat we bij Hem terugkeren. Door zijn verzoening heeft de Heiland de verandering in ons hart mogelijk gemaakt die we nodig hebben om naar de heilige tempel te gaan, om verbonden te sluiten en na te leven, en om ooit als familie voor eeuwig in de celestiale heerlijkheid te leven en thuis te komen. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Als u de leer van het eeuwige gezin bespreekt, overweeg dan wat ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Probeer steeds gezinnen te sterken. Houd bij uw onderricht het belang voor ogen van gezinnen die in de tempel verzegeld worden. [...] Als u de verzegelverordeningen voor ogen houdt, helpt u met de opbouw van Gods koninkrijk op aarde.' ('Ik heb u een voorbeeld gegeven', *Liahona*,

mei 2014, 34.) Hoe kunt u ertoe bijdragen dat de mensen die u onderricht, gaan begrijpen hoe belangrijk het is om in de tempel verzegeld te worden? Moedig de mensen die nog niet zijn verzegeld aan om te bespreken wat ze moeten doen om die verordening te ontvangen. Moedig de mensen die wel zijn verzegeld aan om te bespreken hoe ze hun eeuwige gezin voor ogen kunnen houden en eraan kunnen werken om hun onderlinge band te verbeteren.

Voor eeuwig aan mijn familieleden verzegeld

Laura Burton

Toen ik op driejarige leeftijd geadopteerd werd, zei mijn biologische moeder dat ze alleen de adoptiepapieren zou ondertekenen als mijn ouders ermee instemden om de verordeningen van de kerk pas te verrichten als ik twaalf was. Ze vond dat ik oud genoeg moest zijn om zelf te kiezen. Maar het wachten was erg moeilijk.

Ja, het was moeilijk om te zien dat al mijn vriendinnen gedoopt werden toen ze acht werden. Maar wat ik nog moeilijker vond, was dat ik pas op mijn twaalfde aan mijn adoptieouders en mijn vijf oudere broers en zussen verzegeld mocht worden. Ik was bang dat er iets met me zou gebeuren en dat ik niet aan hen verzegeld kon worden.

Toen ik bijna twaalf was, begonnen we met de voorbereidingen op mijn doop en verzegeling. Mijn ouders lieten me kiezen in welke tempel ik verzegeld wilde worden. Ik vond altijd dat de San Diegotempel (Californië) de mooiste

tempel was. Dus reden we met het hele gezin naar Californië.

Ik kon haast niet wachten om deel uit te maken van een eeuwig gezin. Tijdens de verzegeling voelde ik de Geest zo sterk dat ik mijn gevoelens moeilijk onder woorden kon brengen. Nu ik uiteindelijk aan de andere gezinsleden ben verzegeld, zijn mijn zorgen vervangen door troost en gemoedsrust. Ik weet dat ik voor eeuwig met hen ben verbonden.

De auteur woont in Utah (VS).

Naar de tempel uitkijken

President Eyring legt uit dat we dankzij het priesterschap voor eeuwig in de tempel als gezin aan elkaar verzegeld kunnen worden. Teken of zoek een plaat van je favoriete tempel en bewaar die op een plek waar je hem iedere dag ziet. Schrijf op hoe je je zoal gaat voorbereiden om later naar de tempel te gaan.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te bepalen wat u het beste kunt bespreken. Hoe zal uw begrip van de goddelijke eigenschappen van de Heiland uw geloof in Hem vergroten en is het hen over wie u door huisbezoek waakt tot zegen? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: deugd

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over goddelijke eigenschappen van de Heiland.

Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel' (LV 121:45).

Wat is deugd? President James E. Faust (1920–2007) heeft gezegd: 'Deugd omvat in zijn ruimere betekenis alle rechtschapen eigenschappen die mede ons karakter vormen.'¹ President Gordon B. Hinckley (1910–2008) voegde daaraan toe: 'Liefde voor God is de wortel van alle deugd, al het goede, alle kracht in ons karakter.'²

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over het verband tussen vrouwen en deugd het volgende gezegd: 'Vrouwen komen met een zekere deugd naar deze wereld, een goddelijke gave, die hen deskundig maakt in het bijbrengen van kwaliteiten als geloof, moed, empathie en nuanceering in relaties en culturen. [...]

Ter overweging

Hoe worden wij door deugdzaamheid gesterkt?

'Zusters, van alle relaties die u hebt, is het uw relatie tot God, uw hemelse Vader, de bron van uw morele kracht, die u voorrang dient te geven. Denk eraan dat Jezus zijn macht ontleende aan zijn vastberaden toewijding aan de wil van de Vader. [...] Streef ernaar om dat soort discipel van de Vader en de Zoon te zijn. Dan zal uw invloed nooit verflauwen.'³

Aanvullende Schriftteksten

Psalmen 24:3–5; Filippenzen 4:8; 2 Petrus 1:3–5; Alma 31:5; Leer en Verbonden 38:23–24

NOTEN

1. James E. Faust, 'De deugden van rechtschapen dochters Gods', *Liahona*, mei 2003, 108.
2. Gordon B. Hinckley, 'Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley', *Ensign*, april 1996, 73.
3. D. Todd Christofferson, 'De morele kracht van vrouwen', *Liahona*, november 2013, 29, 31.
4. In de King James-vertaling van de Bijbel staat 'deugd' in plaats van 'kracht'. Van deugd gaat kracht uit. Zie ook Markus 5:30.
5. In de Gids bij de Schriften wordt 'priesterschap' gedefinieerd als 'het gezag en de macht die God aan de mens geeft om in alle dingen voor het heil van de mensen te handelen' (LV 50:26–27).

geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

In deze tijd komen deugd-zame vrouwen vol geloof tot de Heiland. In Lukas 8 lezen we over een vrouw die al twaalf jaar bloedvloeiingen had en niet genezen kon worden. Ze zocht genezing en 'kwam van achteren naar [Christus] toe en raakte de zoom van Zijn bovenkleed aan; en onmiddellijk hield het vloeien van haar bloed op. [...] Jezus zei: iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt dat er kracht⁴ van Mij uitgegaan is.' De deugdzame vrouw viel voor zijn voeten neer en bekende 'voor heel het volk' dat 'zij Hem aangeraakt had en dat zij onmiddellijk genezen was. Hij zei tegen haar: Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden' (zie Lukas 8:43–48; zie ook 6:17–19).

Door zijn deugd⁵ kan Christus genezen, in staat stellen, sterken, troosten en bemoedigen als wij met moed en geloof tot Hem komen.

MIJN LES OVER LIEFDE

Janice Tate

Ik had niet verwacht dat ik tijdens het dienstbetoonproject zoveel zou leren over de liefde van onze hemelse Vader voor zijn kinderen.

Het klonk als een gewoon dienstbetoonproject: een aantal ZHV-zusters bij elkaar krijgen om in het zorgcentrum van het plaatselijke ziekenhuis wat liederen te zingen. Er zaten geen leden van onze wijk in het zorgcentrum.

We zaten in een kleine ruimte met negen oude patiënten die tegenover ons in hun rolstoel zaten. Ze keken ons wezenloos aan, zonder enige gelaatsuitdrukking. Het was heet en benauwd, en ik dacht: zingen en wegwezen.

Ik dirigeerde, dus keerde ik mijn rug naar de patiënten toe en concentreerde me op de muziek. Toen we begonnen te zingen, hoorde ik een

NAASTENLIEFDE IN ACTIE

'Er bestaat een serieuze behoefte aan de naastenliefde die aandacht schenkt aan mensen die onopgemerkt blijven, hoop aan hen die ontmoedigd zijn, en hulp aan hen die bezocht zijn. Ware naastenliefde is liefde in actie. Overal bestaat behoefte aan naastenliefde.'

President Thomas S. Monson, 'De liefde vergaat nimmermeer', *Liahona*, november 2010, 124.

patiënt 'Mama, mama' roepen. Een ander klapte en maakte geluiden. Ik voelde me niet op mijn gemak, maar over enkele minuten zouden we klaar zijn en naar huis gaan.

Toen we op het punt stonden om onze laatste lofzang te zingen, 'Gij zijt groot' (*Lofzangen*, nr. 54), nodigden we de patiënten en het verplegend personeel uit om mee te zingen. Ik draaide me om om hen te dirigeren. En toen zag ik haar — een gerimpeld vrouwtje met grijs haar. Haar schoot lag vol met papieren zakdoekjes die nat waren van haar tranen.

Ze gebaarde naar me en wilde dat ik naar haar toe kwam. Dat deed ik, en toen ik bij haar was, pakte ze mijn hand beet. Haar hele lichaam beefde en ze fluisterde: 'Ik ben lid van de kerk. Het is zo fijn dat mijn zusters hier zijn.'

De Geest vervulde mijn ziel. Ik knielde naast haar neer, en de tranen stroomden over mijn wangen. Ze legde haar magere armpje om me heen en klopte op mijn schouder, alsof ze mijn gevoelens begreep. Iedereen zong de lofzang, maar ik kon het eerste vers niet eens zingen.

Toen de patiënten en het personeel over Gods grootheid zongen, vervulde

de Geest de hele ruimte en was iedereen ontroerd. Ik kreeg eindelijk mijn gevoelens weer onder controle en zong met de anderen:

*Als Christus komt met blijde lofgezangen,
mij huiswaarts voert, ja, naar des Vaders schoot,
dan buig ik neer in need'rig, groot verlangen
en daar belijd ik: Here, Gij zijt groot!*

Na het zingen spraken de ZHV-zusters nog even met de patiënten en het personeel. De zuster met het grijze haar vertelde ons dat ze eenzaam was en vond dat ze zich onder vreemden bevond totdat wij kwamen. Wij wisten niet dat ze daar zou zijn, maar onze hemelse Vader wel.

Ik werd eraan herinnerd dat al deze mensen onze broeders en zusters zijn, dat zij liefde en steun nodig hebben, en dat ik op een dag op hun plek kan zitten. Ik was ontroerd omdat we een werktuig in de handen van een liefdevolle Vader waren, en ik was dankbaar dat ik door ons dienstbetoonproject een grote les in liefde had geleerd. ■

De auteur woont in Californië (VS).

DE REDDING VAN DE KOLIBRIE

William Hoggan

Toen we een kolibrie redden, leerden we hoe we de geestelijk zwakken kunnen helpen.

Op een jongevrouwenkamp in de bergen van Californië zaten de meisjes en hun leidsters in een kamphuis op het eten te wachten. Toen we zaten te wachten, zagen enkele meisjes iets onder een tafel. Een kolibrie was het kamphuis ingevlogen en kon de weg naar buiten niet vinden. Uiteindelijk was ze doodmoe op de vloer terechtgekomen. Ze vroegen me of ik wilde helpen.

Het leek wel of het vogeltje bijna dood was. Zijn bekje zat vol met spinnenwebben en zijn veren zaten scheef. Ik legde het in een bakje en droeg het naar buiten. Ik hoopte dat het zelf zou herstellen, maar eigenlijk verwachtte ik dat het buiten niet zou overleven. Maar toen ik het bakje een beetje schuin hield om de kolibrie op de grond te zetten, greep hij met zijn klauwtjes de rand van het bakje vast. Ik hield het bakje weer rechtop en het vogeltje bleef met dichte ogen op de rand zitten. Wat nu?

Een leidster, die het vogeltje had gezien, deed wat suiker en water bij elkaar en bracht het mengsel naar me toe. Ik veegde eerst de spinnenwebben van het scherpe bekje weg. Het vogeltje gaf geen krimp. Toen stak ik mijn vinger in het suikerwater en hield een druppel bij het bekje. De druppel verdween, hoewel het vogeltje niet bewoog. Was de vloeistof misschien in het bekje terechtgekomen?

Ik stak mijn vinger opnieuw in het suikerwater en hield de druppel bij het bekje. Toen likte een piepklein tongetje, dunner dan een haar, mijn vingertop.

Tien tot vijftien minuten lang dronk de kolibrie de ene druppel na de andere. Tegen die tijd stonden er meer leidsters om me heen, en ik vroeg of zij het vogeltje ook wat water wilden geven.

Plotseling opende het vogeltje zijn ogen en zijn vleugels zaten meteen weer goed. Na nog enkele druppels begon het zijn vleugels op te warmen, waarna het recht omhoog vloog. Het bleef even boven ons hoofd hangen en schoot toen weg.

We bleven verbluft achter. En toen, net zo snel als dat de vogel was weggevlogen, leerden we deze geestelijke les:

- Als we de helpende hand uitsteken naar iemand die minderactief is, lijken onze pogingen vaak geen invloed te hebben. Maar de liefde die we bieden, kan toch doorsijpelen — net als de nectar in het bewegingloze bekje van de kolibrie — en de geestelijke voeding bieden die op een

dag tot resultaten kan leiden.

- Soms kunnen we zelf niet verder, en hebben we een vriendelijke, zorgzame hand nodig.
- Soms raken mensen verward in de spinnenwebben van zonde en verslaving, en hebben ze de steun nodig van een vriend(in) of priesterschapsgleider en de hulp van de Heiland om verlost te worden.
- We hebben geregeld geestelijke voeding nodig om te volharden, anders neemt onze geestelijke kracht af en kunnen we het slachtoffer van kwade invloeden worden.
- De kolibrie hield vol. Letterlijk. Hij overleefde het omdat hij volhield.

Soms moeten we vol geloof volharden als we met de pijnlijke en soms verschrikkelijke beproevingen van het aardse leven geconfronteerd worden.

In het Nieuwe Testament staat dat de Meester zelfs op de hoogte is van een musje dat op de grond valt (zie Mattheüs 10:29–31). Ik weet nu dat Hij ook op de hoogte is als een kolibrie op de grond valt. En Hij is op de hoogte van ons. ■

De auteur woont in Californië (VS).

Hoe we thuis *over* Christus spreken

‘Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden’ (2 Nephi 25:26).

Darren E. Schmidt

Mijn vrouw stelde eens rond Pasen voor om als gezin in de Schriften over de laatste week van de Heiland op aarde te lezen. Elke avond vóór het slapen gaan lezen we uit het Nieuwe Testament en lieten aan onze kinderen een korte videoclip zien die erbij hoorde. We bespraken ook vragen die rezen. Ik stond versteld van de vragen waar de kinderen mee kwamen, en de Geest die er thuis heerste terwijl we met elkaar lezen en praatten.

Aan het einde van die week waren mijn dankbaarheid en liefde voor de Heiland enorm toegenomen. Ik had echt stilgestaan bij zijn offer en de eeuwige gevolgen van alles wat Hij ter wille van ons ondergaan had. Niet alleen was ik erdoor geraakt, maar ik wist ook dat mijn vrouw geïnspireerd was geweest. Ik merkte dat onze kinderen ook meer begrip en liefde voor de Heiland kregen en een groter verlangen om elkaar op christelijke wijze te bejegenen.

Sindsdien zijn we naar meer manieren op zoek gegaan om in onze gesprekken en lessen over Christus te spreken en Christus te prediken, omdat we wisten dat we beter bestand tegen de stormen van het leven zouden zijn als we op het fundament van Jezus Christus bouwden (zie Helaman 5:12).

Een voorbeeld van onderricht in gebed

Stel dat u het belang van gebed duidelijk wilt maken. U zou Leer en Verbonden 10:5 kunnen gebruiken, waarin staat: 'Bid altijd'. Of Nephi's raad: 'De boze geest leert de mens niet bidden, maar leert hem dat hij niet moet bidden' (2 Nephi 32:8). Die Schriftteksten zetten de leer van het gebed krachtig uiteen. U bespreekt ze en vraagt bijvoorbeeld: 'Hoe bad de Heiland?' of 'Hoe waren de gebeden van de Heiland?' Aan jongere kinderen

kunt u vragen: 'Hoe *denk* je dat de Heiland bad?'

Denk eens na hoe u die vragen zelf zou beantwoorden aan de hand van gebeurtenissen in de Schriften die u te binnen schieten. Ik moet direct aan de Heiland bij zijn bezoek aan Amerika denken, toen 'Hij bad tot de Vader, en de dingen die Hij bad kunnen niet opgeschreven worden [...]. Nimmer heeft het oog gezien, noch het oor gehoord, zulke grote en wonderbare dingen als wij Jezus zagen en hoorden spreken tot de Vader' (3 Nephi 17:15–16).

Later in het verhaal lezen we dat de mensen net zo probeerden te bidden als Hij, en zij gebruikten dan ook 'geen omhaal van woorden, want *hun werd gegeven* wat zij moesten bidden, en zij waren *vervuld met verlangen*' (3 Nephi 19:24; cursivering toegevoegd). U zou uw kinderen op dat punt kunnen vragen wanneer ze met verlangen vervuld waren om te bidden. Of u kunt ze vertellen wanneer u woorden voor een gebed kreeg ingegeven. Dan kunt u getuigen hoe anders een gebed op die manier is, zoals de Heiland aangaf.

Denk aan wat het voor uw kinderen kan betekenen als zij naar de beginselen van gebed in die verzen handelen, en naar de getuigenissen die u en zij hebben gegeven.

Maak de Heiland het middelpunt van uw onderwijs

We kwamen er onder meer achter dat het voorbeeld en de leringen van de Heiland onze gesprekken en omgang met elkaar thuis veel meer kracht bijzetten en zinvoller maakten. De Heiland zelf gaf met de volgende vergelijking aan: 'Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht' (Johannes 15:5). Betrekken we die vergelijking op ons onderricht, dan brengen we evangeliebeginselen niet als losse ideeën over, maar als aanhangsels van of toevoegingen aan de verzoening van Jezus Christus, zoals de profeet Joseph Smith ook verklaarde.¹ Zo maken we de Heiland het middelpunt van ons onderwijs in plaats van de blaadjes die we van de ware Wijnstok plukken.

Met Hem als middelpunt in ons onderwijs ontvangen we de beloofde voeding, kracht en groei, ja, ranken die vrucht dragen. Met andere woorden: dan hebben onze gesprekken en lessen meer bekeringskracht en resultaten op lange termijn. We brengen bijvoorbeeld een evangeliebeginsel ter sprake en stellen onze kinderen dan vragen als: 'Hoe gaf Jezus blijk van dit beginsel of die lering?' Of: 'Wat heeft de Heer erover gezegd of verklaard?'

Bedenk hoe ze daardoor meer de Geest kunnen voelen en herkennen, hun roeping grootmaken, priesterschapszegens geven en later zelf kinderen grootbrengen — geleid door dezelfde Geest die ‘de mens leert bidden’ (2 Nephi 32:8).

Zonder het voorbeeld of de leringen van de Heiland in ons onderwijs zouden we best een goede bespreking over het gebed kunnen hebben, maar mét zijn voorbeeld en leringen winnen we aan diepgang en kracht.

Christocentrische kunst

Met platen van Christus, de tempel en andere evangelische zaken in het zicht proberen we ons thuis ook meer op Christus te richten. Onze kinderen weten dan wat we werkelijk belangrijk vinden.

Een paar jaar geleden zaten we met onze kinderen bij de bisschop voor de tiendevereffening. Hij bood onze tienjarige zoon een plaatje van de Heiland aan om ergens thuis een plek te geven als constante herinnering aan ons besluit om Hem als gezin te volgen. Bij thuiskomst plaatste hij de afbeelding op de voordeur, waar ‘ieder van ons hem het vaakst zou zien’ zoals onze zoon zei. Dit lijkt iets kleins, maar het is ons allemaal elke dag enorm tot zegen geweest als constante, krachtige herinnering aan onze beloften om Jezus Christus te volgen.

Waar u thuis ook platen of foto’s hebt hangen, let er goed op welke boodschappen u ermee aan uw kinderen geeft. Straalt de evangelische kunst bij u thuis uit dat u Christus vastbesloten wilt volgen?

Andere manieren om over Christus te spreken en te leren

Ik geef toe dat ik meer dan eens heb moeten lachen om de vraag van een van mijn kinderen of Jezus sterker was dan een superheld in een tekenfilm of stripverhaal. Toch gaf die vraag altijd aanleiding tot een geweldig gesprek over wat de Heiland nog beter maakt dan een superheld. Naast alledaagse gesprekken als deze, zijn er nog een paar ideeën die u kunt uitproberen om Christus bij u thuis meer centraal te stellen:

- Gebruik het Boek van Mormon om uw kinderen in de verzoening van Jezus Christus te onderwijzen. In het Boek van Mormon komt het woord *verzoening* of *verzoenen* in zijn verschillende vormen 44 keer voor.
- Gebruik Mormon Messages, bijbelvideo’s en andere media van de kerk die over Jezus Christus gaan om uw gezinsavondlessen en Schriftstudie interessanter te maken.
- Leer en zing samen lofzangen over de Heiland en bespreek de leringen en betekenis ervan.
- Zoek naar manieren om te benadrukken dat profeten krachtige getuigen van Jezus Christus zijn.
- Streef er voortdurend naar uw eigen band met de Heiland te verbeteren.

Ik ben door zorgvuldige studie en vurige gebeden te weten gekomen dat Jezus Christus leeft en dat zijn grote gave, de verzoening, echt is. Zij geeft ons leven en dat van onze dierbaren betekenis en zin, met de grootse en heerlijke hoop dat ons gezin ons voor eeuwig kan en zal toebehoren. Moge ieder van ons het grote belang inzien van een gezin waarin Christus het middelpunt is, en erkennen ‘dat er geen andere weg of middel is waardoor de mens kan worden gered, dan alleen in en door Christus’ (Alma 38:9). ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOOT

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 53.

Het pad naar

PALMYRA

Het pad naar Palmyra — de locatie van het eerste visioen en de bergplaats van de gouden platen — was allesbehalve een aangenaam, verlicht pad voor Joseph Smith en zijn familie.

FOTO GEORGE ANDERSON, MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

Matthew S. Holland

Dit is het eerste artikel in een tweedelige serie over de profeet Joseph Smith. Het tweede artikel, 'De komst van het Boek van Mormon', verschijnt in de Liahona van volgende maand.

Laat er geen misverstand over bestaan. Of je nu voltijdzending bent of niet, alle heiligen der laatste dagen hebben de opdracht om de boodschap van de Heer Jezus Christus tot 'heel de wereld' uit te dragen (Mattheüs 24:14). Je bent geroepen om de zuivere beginselen en kerkelijke organisatie van *zijn* evangelie in *zijn* naam te prediken. Om dat te kunnen doen, moeten we ook onthouden dat het essentieel is om te onderwijzen en getuigen dat Joseph Smith het werktuig van de Heer was om die zuivere beginselen en de kerkelijke organisatie op aarde te herstellen.

Er staat veel op het spel. Je doet er goed aan om jezelf af te vragen of je klaar bent om naar voren te treden en met volle overtuiging en innemende vrijmoedigheid te verklaren dat Joseph Smith zich 'op de morgen van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdtwintig'¹ in een bos heeft teruggetrokken, is neergeknield en heeft gebeden, waarna de wereld nooit meer dezelfde was. Als je de rol van dienstknecht wilt vervullen waarvoor je geroepen bent, moet je daar klaar voor zijn.

Besluit nu om het leven van de profeet Joseph Smith nader te bestuderen. Er spreken kracht en wijsheid uit zijn leven, meer dan uit welk ander leven ook, dat van de Heiland zelf uitgezonderd. Als je je serieus en onder gebed in de details van Josephs leven verdiept, belof ik je dat je genegenheid en bewondering voor hem zullen toenemen. Je zult ook getroost en bemoedigd worden op die extra moeilijke dagen van je dienende leven, en je begrip zal je bestand maken tegen de spot van hedendaagse critici die op basis van wereldlijk bewijs zeker menen te weten dat Joseph nooit kon zijn wat hij beweerde te zijn. Laat daarom deze paar fragmenten uit het leven van deze opmerkelijke man op je inwerken.

Een pijnlijk pad

Er is alle reden om aan te nemen dat de morgen van het eerste visioen inderdaad zo lieflijk en idyllisch was zoals in de lofzang 'Joseph Smiths eerste gebed'² wordt geschetst. Maar bij de koestering van dat beeld mogen we de

Nadat zijn oogst in Vermont drie opeenvolgende jaren mislukt was, zette Joseph Smith sr. de ingrijpende stap om met zijn gezin bijna 500 kilometer in zuidwestelijke richting naar het plaatsje Palmyra in het noorden van de staat New York te verhuizen.

prijs' en stopte de opbrengst in eigen zak. Hij verzon verhalen dat de onderneming op niets was uitgelopen en slechts een kist met thee had opgeleverd.⁵

Intussen, net toen deze zwendel zich afspeelde, moest er voor een grote voorraad handelswaren in de winkel van de familie Smith betaald worden. Klemgezet door hun schuldeisers waren de Smiths de wanhoop nabij. Ter afbetaling van hun schulden deed Lucy afstand van een huwelijksgeschenk ter waarde van duizend dollar dat ze jaren had bewaard,

moeilijke aanloop naar die morgen niet vergeten. Het pad naar Palmyra — de locatie van dit heilige, unieke moment — was allesbehalve een aangenaam, verlicht pad voor deze jonge profeet en zijn familie.

De ouders van de profeet, Joseph Smith senior en Lucy Mack Smith, traden in 1796 in Tunbridge (Vermont, VS) in het huwelijk. Na zes jaar met redelijk succes te hebben geboerd, verhuisde de familie Smith naar het nabijgelegen Randolph om een winkel te beginnen.³

De producten die Joseph sr. met de hulp van geldschieters uit Boston inkoocht, vonden gretig aftrek bij nieuwe klanten — niet tegen contante betaling maar tegen de belofte van betaling zodra de oogst aan het eind van de zomer was binnengehaald. Terwijl hij wachtte op de beloofde betalingen om zijn schuldeisers af te betalen, stortte hij zich op een nieuwe investeringsmogelijkheid.

In die tijd zaten Chinese markten te springen om gekristalliseerde ginsengwortel. Een tussenhandelaar bood Joseph sr. drieduizend dollar in contanten voor de ginsengwortel die hij verzameld en voor verzending gereedgemaakt had. Hij besloot evenwel tot de riskantere maar potentieel lucratievere strategie om het product zelf naar New York te brengen en met een scheepskapitein in zee te gaan om zijn waren in consignatie in China te verkopen. Door de tussenpersoon over te slaan, kon hij er wel 4500 dollar voor krijgen — een enorm bedrag in die tijd.⁴

Noem het domme pech of sinistere planning, maar de lading van Joseph sr. kwam op de boot terecht met de zoon van de tussenhandelaar aan boord wiens zakelijke aanbod hij afgeslagen had. Die zoon buitte de situatie uit en verkocht de ginseng van Smith in China 'voor een hoge

en nam Joseph genoeg met achthonderd dollar voor de familieboerderij in Tunbridge.⁶ De boerderij was het enige wat tenminste een zekere mate van financiële stabiliteit en aanhoudende materiële veiligheid zou hebben gegarandeerd in het vaak harde leven aan de Noord-Amerikaanse koloniasiegrens. Nu, zonder cent en zonder land, waren de Smiths genoodzaakt om in veertien jaar tijd acht keer te verhuizen, voortdurend op zoek naar bestaansmiddelen voor hun gezin.

Ze moesten in ten minste een van die gevallen verhuizen vanwege financiële problemen door zich opstapelende doktersrekeningen. De verlamme tyfusepidemie in 1813 had alle kinderen van de familie Smith namelijk volop getroffen. Een paar weken nadat Josephs koorts gezakt was, kreeg hij ontzettend veel pijn aan zijn schouder. Een dokter ter plaatse weet de pijn ten onrechte aan een verstuiking. Twee weken later, toen de pijn bijna ondraaglijk was geworden, kwam

Toen Joseph Smith in Palmyra aankwam, had de Heer zijn voorgeordende profeet naar de bergplaats — een nabijgelegen heuvel — van een schat van onschatbare waarde gebracht.

de dokter weer langs en constateerde een flinke ontsteking die met Josephs langdurige koorts te maken had.⁷

Na insnijding met een lancet van de pijnlijke plek werd er een liter pus afgetapt, maar de ingreep was niet afdoende. Josephs linkeronderbeen raakte ontstoken. Ze besloten er een chirurg bij te roepen. Hij maakte een snee van twintig centimeter van de knie tot aan de enkel, waardoor de pijn wat afnam. Maar de ontsteking was helaas tot in het bot doorgedrongen.⁸

deed in plaats daarvan twee verzoeken: dat zijn vader hem vasthield en dat zijn moeder de kamer verliet.¹⁰

Toen Joseph zo hard schreeuwde dat zijn moeder het niet meer hield, ging ze twee keer de kamer in terwijl hij haar smeekte dat niet te doen. Wat ze zag liet een onuitwisbare herinnering achter. Joseph lag op een met bloed doorweekt bed, 'lijkbalek, [met] grote zweetdruppels [...] die van zijn gezicht rolden, terwijl van zijn hele gelaat uiterste kwelling was af te lezen'.¹¹ Gelukkig slaagde de operatie, maar Joseph

Die situatie gaf de familie aanleiding het nieuwste medische advies in te winnen van toonaangevende experts aan het Dartmouth Medical College. Lucy stond erop dat de meest logische en gebruikelijke procedure, amputatie, *niet* toegepast werd. De familie Smith besloot een nieuwe en pijnlijke procedure te proberen — zonder de garantie van een goede afloop. Artsen gingen Josephs been opensnijden en twee gaten in beide kanten van het bot boren. Daarna zouden ze drie grote stukken van het bot afbikken om het ontstoken gebied helemaal weg te halen.⁹

Dit alles zou gebeuren zonder het voordeel van de hedendaagse algehele narcose. De familie werd dan ook aangespoord om Joseph alcohol te geven of hem op het bed vast te binden, zodat hij tijdens de kritieke operatie zijn ledematen niet van de pijn weg zou trekken. Op de jonge leeftijd van zeven jaar weigerde Joseph beide opties. Hij

zou de volgende drie jaar met krukken lopen.

Na die hevige beproeving hoopte het gezin dat een nieuwe start in Norwich (Vermont) eindelijk de stabiliteit en voorspoed zou brengen die ze zo dringend zochten. Maar hun hoop werd opnieuw de bodem ingeslagen. In het eerste jaar dat ze gewassen op gehuurd land probeerden te telen, mislukte de oogst. De oogst mislukte het tweede jaar opnieuw. In het derde jaar, 1816, besloot Joseph Smith sr. het nog één keer te proberen, overtuigd dat het nu gewoon een keer beter moest gaan.¹²

Aan de andere kant van de wereld was in 1815 de vulkaan Tambora in Indonesië uitgebarsten. De vulkaan had tonnen as in de atmosfeer gespuwd, waardoor de normale weercyclus danig verstoord werden. Van juni tot augustus 1816 — later het 'jaar zonder zomer' genoemd — was er sprake van vier keer vorst aan de grond in New England,

waardoor de zomergewassen wederom vernield werden.¹³

Er ontstond een hongersnood en duizenden mensen trokken massaal uit Vermont weg. Dat bracht Joseph sr. tot zijn meest ingrijpende stap tot dan toe. Hij besloot de streek te verlaten waar hij bijna zijn hele volwassen leven doorgebracht had met familie, vrienden en landerijen binnen een straal van zo'n 30 kilometer. Hij trok bijna 500 kilometer in zuidwestelijke richting naar het plaatsje Palmyra in het noorden van de staat New York. Hij had gehoord dat het land daar vruchtbaar was en langlopend krediet geen probleem vormde. Joseph sr. ging noodgedwongen vooruit en liet Lucy en de acht kinderen achter om hun spullen in te pakken en hem later te volgen.¹⁴

Het was winter toen Lucy en haar dappere gezelschap al hun bezittingen op een slee en later in een huifkar

laadden. Nadat ze diverse schuldeisers had afbetaald, was er voor Lucy niet veel geld over voor de reis. Tegen het einde van de tocht betaalde ze de herbergiers met kleding en medicijnen. Ze vertelde later dat ze in Palmyra aankwam met 'niet meer dan twee cent op zak'.¹⁵

De gehuurde voerman van de slee dwong de jonge Joseph plaats te maken voor twee knappe dochters van de familie Gates, die ze onderweg ontmoet hadden en dezelfde kant opgingen. Joseph — nog steeds niet helemaal hersteld — werd gedwongen 'dagen aaneen 40 mijl per dag door de sneeuw' te hinken, waarbij hij naar eigen zeggen 'ondraaglijke moeheid en pijn' ondervond.¹⁶

Toen Josephs zorgzame oudere broers, Hyrum en Alvin, probeerden de man op andere gedachten te brengen, sloeg hij ze met het handvat van een zweep bruto tegen de

vlakke. In Utica, toen het de man duidelijk werd dat Lucy geen geld meer had, liet hij het gezin in de steek — maar niet voordat hij eerst vergeefs had geprobeerd om hun huifkar te stelen, waarbij hij hun bezittingen op de grond had gesmeten.¹⁷ Het gezin wist toch vol te houden tot ze allemaal veilig in Palmyra aankwamen en daar in de armen van Joseph Smith sr. konden uithuilen.

Wellicht het meest hartverscheurende detail van deze reis lezen we echter in een ondergewaardeerd naschrift dat Joseph later aan het oorspronkelijke verslag van de reis van het gezin heeft toegevoegd: 'Onderweg van Utica zou ik op de laatste slee in het konvooi meerijden, maar toen het erop aankwam, werd ik door de voerman, een van de zonen van Gates, tegen de grond geslagen en bloedend achtergelaten tot er een vreemdeling langskwam, die mij optilde en naar de plaats Palmyra droeg'.¹⁸ Laat de betekenis hiervan je niet ontgaan.

Een schat van onschatbare waarde

Op slechts drie kilometer ten zuiden van het centrum van Palmyra ligt een bos dat de plek van een van de grootste visioenen in de geschiedenis van de mensheid zou worden. Vijf kilometer verderop ligt de heuvel Cumorah, de bewaarplaats van een dan nog onbekende set gouden platen.

Toen Joseph in Palmyra aankwam, had de Heer zijn voorgeordende profeet naar de bergplaats van een schat van onschatbare waarde gebracht. Deze schat zou het teken zijn dat na eeuwen van algehele geestelijke duisternis en verwarring de hemelen weer geopend waren. Deze schat zou aantonen dat Jezus' bediening veelomvattender in zowel leer als geografie was dan de christelijke kerken in die tijd ooit konden weten. Deze schat zou bevestigen dat God op wonderbaarlijke wijze in alle tijden, talen en werelddelen volledig bij de aangelegenheden van de mens betrokken is. En deze schat zou de belofte bevatten van leringen die zo zuiver en krachtig waren dat je ze diep in je ziel kon planten en een verandering in je wezen kon ondergaan; wat zo heerlijk smaakte dat het je voorkwam als het ultieme en ongeëvenaarde feest van alles wat je verlangde.

Vanuit ons aardse perspectief kunnen we ons misschien een geschikter pad voorstellen voor een dergelijk man en een dergelijk moment, ja, een pad dat comfortabeler, efficiënter en roemrijker is. Had de Heer, na de situering van de gouden platen ruim duizend jaar daarvoor zo zorgvuldig te hebben georkestreerd, en als erkenning van de wereldschokkende gebeurtenissen die met de komst van deze jongen weldra in dit plaatsje zouden plaatsvinden, niet

Op korte afstand ten zuiden van Palmyra ligt een bos dat de plek van een van de grootste visioenen in de geschiedenis van de mensheid zou worden.

voor een rechter, comfortabeler en edeler pad van aankomst kunnen zorgen?

Ja, dat had Hij zeker gekund, maar Hij deed het niet.

Er was geen in het oog lopende profetische zalving in Josephs jeugd (zie 1 Samuel 16:11–13). Er was geen duidelijke droom die hem naar een beloofd land wees (zie 1 Nephi 5:4–5). Er was geen vernuftige Liahona die zijn familie voor misstappen onderweg behoedde (zie 1 Nephi 16:10; Alma 37:38). En er was zeker geen limousine met een open dak die langs een zonovergoten, zorgvuldig uitgestippelde route reed met juichende menigten die hem een warm onthaal gaven.

Integendeel, voor Joseph en zijn familie was er een ongewoon heftige, slingerende route van verdriet, gemarkeerd door domme pech, ziekte, verkeerde inschattingen, natuurrampen, hevige pijn, harteloos onrecht, aanhoudende beschimpingen en constante armoede. Daarmee zeg ik niet dat de familie Smith alleen maar één lange aaneenschakeling van vreselijke ellende ondervond; dat is niet het geval. Maar het pad naar Palmyra was allesbehalve recht, voorspoedig en opmerkelijk. Kreupel, mank en onder het bloed moest de profeet door een onbekende vreemdeling letterlijk naar zijn unieke voorbestemde plek gedragen worden.

Onthoud dat als wellicht de eerste les van Josephs leven en de komst van het Boek van Mormon. Ondanks mislukking, ongeluk en bittere tegenstand — en vaak juist *vanwege* die dingen — kwam Joseph Smith precies terecht waar hij moest zijn om zijn zending te vervullen. Dus als je nu, of op een later moment, om je heen kijkt en ziet dat andere, misschien minder trouwe kennissen een succesvolle baan hebben, terwijl jij de jouwe net verloren hebt; als je door een zware ziekte geveld wordt op het moment dat je een belangrijke roeping krijgt; als je je ooit gepasseerd voelt

voor een leiderspositie; als een zendingscollega de taal sneller lijkt te leren; als je goede bedoelingen toch kwaad bloed bij wijkleden, burens of onderzoekers zetten; als je bericht van thuis krijgt over financiële tegenslagen of droevige gebeurtenissen waar je niets aan doen kunt; of als je je dag in dag uit niet meer dan een middelmatige figurant voelt in een evangeliieverhaal dat voor het geluk van anderen geschreven lijkt, *weet dan dit*: dergelijke dingen overkwamen Joseph Smith zelf ook toen hij naar de plek geleid werd waar de allesoverstijgende gebeurtenis op deze aarde plaats zou vinden sinds de gebeurtenissen op Golgotha en bij de graftombe bijna 2000 jaar geleden.

‘Maar’, zeg je misschien, ‘mijn leven en aardse bestemming zullen nooit als die van de profeet Joseph zijn.’

Dat is waarschijnlijk waar. Maar het is ook waar dat je leven belangrijk is voor God. Je eeuwig potentieel en dat van elke ziel die je zult ontmoeten is niet minder groots en waardevol dan dat van de profeet Joseph zelf. Dus net als onze geliefde Joseph moet je nooit opgeven, toegeven of je overgeven als het leven in het algemeen, of zendingswerk in het bijzonder, erg pijnlijk, verwarrend of saai wordt. Je moet, zoals Paulus ons leert, veeleer inzien dat ‘voor hen die God liefhebben, *alle* dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn’ (Romeinen 8:28; cursivering toegevoegd).

Net zoals Hij met de jonge Joseph Smith deed, is God je elke dag aan het vormen en naar bestemmingen aan het sturen die heerlijker zijn dan je beseffen kunt! ■

Naar de toespraak ‘The Making of the Book of Mormon, Joseph Smith, and You’, in een devotionaal op 15 februari 2014 gehouden te Provo (Utah) aan het opleidingscentrum voor zendelingen. Matthew S. Holland is president van de Utah Valley University.

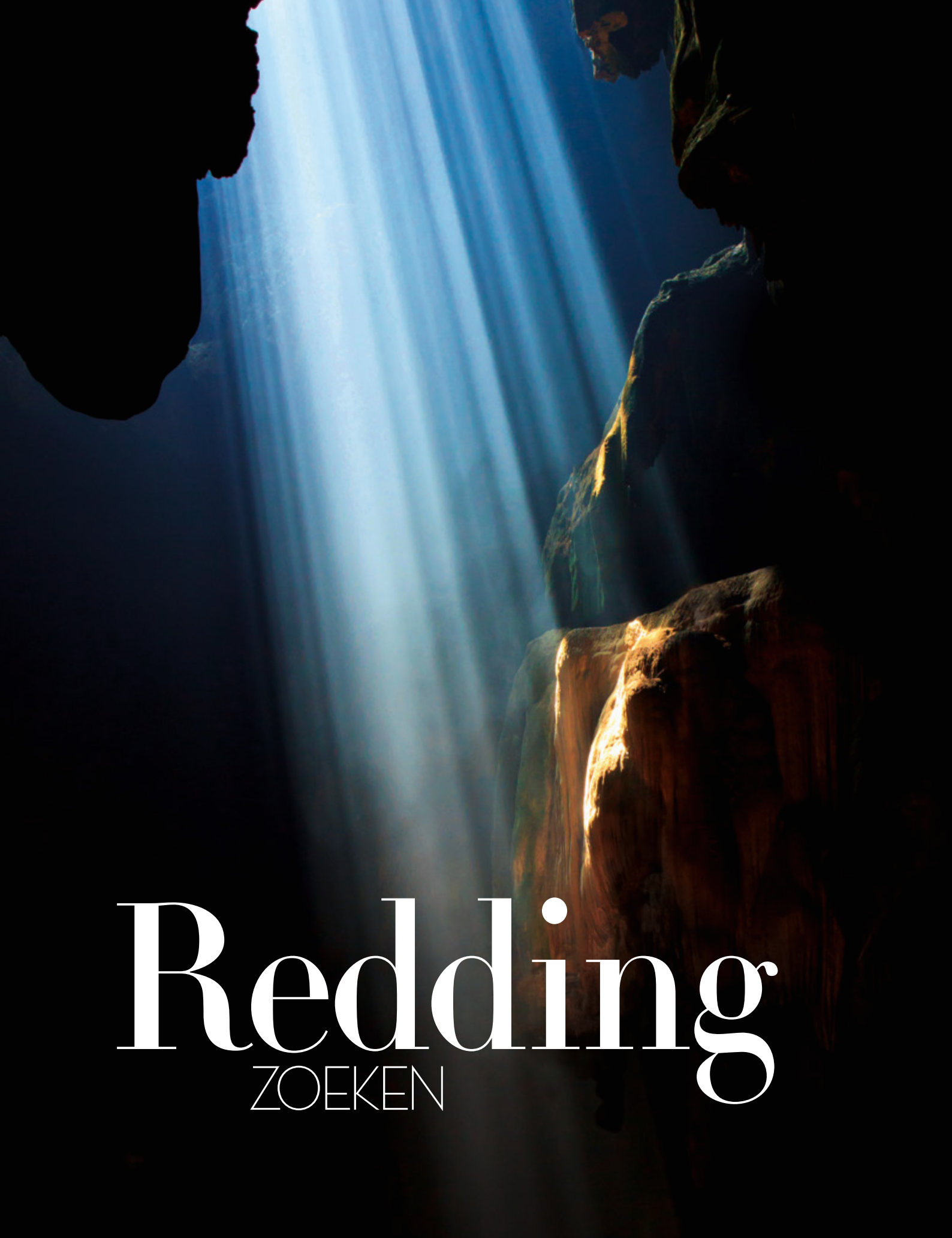
NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14.
2. *Lofzangen*, nr. 26.
3. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1853), 37, 45. Voor een beknopte samenvatting van de gebeurtenissen met betrekking tot de verhuizing van de familie Smith naar Palmyra, zie ook

- Richard Lyman Bushman, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling* (2005), 17–29.
4. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 49.
5. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 49–50.
6. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 51.
7. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 60, 62.
8. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 62–63.

9. Zie LeRoy S. Wirthlin, ‘Joseph Smith’s Boyhood Operation: An 1813 Surgical Success’, *BYU Studies* 21, nr. 2 (1981): 146–154.
10. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 64.
11. Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 65.
12. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 66.
13. Zie *De geschiedenis van de kerk in de volheid der tijden*, 2de uitgave (2003), 24.

14. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 67.
15. Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 68, 70.
16. Joseph Smith, in *The Papers of Joseph Smith*, red. Dean C. Jessee, 2 delen (1989), 1:268.
17. Zie *The Papers of Joseph Smith*, 1:268.
18. Joseph Smith, in *The Papers of Joseph Smith*, 1:268–269.

Redding

ZOEKEN

Connie Goulding

Op 5 augustus 2010 kwamen 33 Chileense mijnwerkers vast te zitten nadat de mijn was ingestort. Ze moesten het met een kleine, veilige ruimte en de mijnschachten onder het ingestorte gedeelte doen, 700 meter diep onder de grond.

De situatie zag er niet rooskleurig uit. Ze waren door onbeweeglijk rotsgesteente van bijna driekwart kilometer dik boven hen van huis en haard gescheiden, met slechts een kleine voorraad voedsel en water. Ofschoon ze wel gereedschap en knowhow hadden, konden ze zich vanwege de instabiliteit van de mijn niet zelf bevrijden. Hun enige kans was dat ze gevonden en gered zouden worden.

Ze kozen er desondanks voor om hoop te koesteren. Ze overlegden met elkaar, rantsoeneerden hun voedsel en water, en wachtten. Ze vertrouwden erop dat de mensen aan de oppervlakte al het mogelijke deden om hen te redden. Toch moet het moeilijk geweest zijn om die hoop vast te houden terwijl ze in het duister wachtten. Er gingen dagen en toen weken voorbij. Hun zorgvuldig gerantsoeneerde voedsel raakte op.

Mijn eigen leven is ook eens gigantisch ingestort. Mijn prachtige, grappige, levenslustige zoon van acht kwam pal voor mijn ogen om in een auto-voetgangerongeluk. Ik hield zijn lichaam vast terwijl zijn bloed op de weg sijpelde en zijn geest wegglipte en naar zijn hemelse woonplaats terugkeerde. Ik smeekte mijn hemelse Vader hem bij ons te laten, maar dat lag niet in het levensplan van mijn zoon besloten.

Ik raakte verloren in het duister, overweldigd door de last van mijn verdriet. Ik was moe en kon geen rust vinden, daar het probleem van de sterfelijkheid mijn ogen benevelde. Ik weet nu dat een gebroken hart een werkelijk en tastbaar gevoel is. Waar eens mijn hart was, zat nu alleen een donker gat dat rauw en pijnlijk was.

Ik geloofde dat ik gewoon sterk genoeg moest zijn om me eroverheen te zetten. Veel mensen hadden nog meer geleden. Maar net zoals de mijnwerkers, die geen kant op

Net zoals de 33 mannen die door een ingestorte mijn in Chili geen kant op konden, voelen wij misschien dat we door onze beproevingen en zwakheden geen kant op kunnen. Het heilsplan biedt echter hoop op redding.

konden door het onbeweeglijke gesteente dat hen gevangen hield, kon ik de last van mijn verdriet niet van me af schudden.

Op vele manieren kunnen we allemaal het gevoel hebben dat we geen kant op kunnen. Sommigen voelen misschien dat ze door heftige beproevingen, zwakheden of moeilijke omstandigheden geen kant op kunnen. Toch is er troost in de wetenschap dat het sterfelijk leven een tijd is waarin we sterker worden als we ons leed en verdriet onder ogen zien. We vinden hoop in Jezus Christus.

Straaltje hoop

Op dag zeventien van hun beproeving kregen de mijnwerkers hernieuwde hoop toen er met een drillboor een smalle schacht werd gemaakt die door het gesteente heen brak waaronder ze gevangenzaten.

De mannen, die geen kant op konden, wilden de reddingswerkers ver boven hen laten weten dat ze levend gevonden waren. Ze bonsden tegen de drillboor en maakten een notitie in rode markeerstift aan het uiteinde ervan vast. Er stond op: *'Estamos bien en el refugio, los 33'* ['Het gaat goed met ons in de schuilplaats, de 33']. Er was weer hoop. Ze waren gevonden.

Via een smalle opening, de omtrek van een grapefruit, kwam de communicatie met de wereld boven hen op gang. Voedsel, water, medicijnen en briefjes van dierbaren werden door de schacht naar de mijnwerkers omlaag gestuurd.

De mijnwerkers moeten hun situatie vast met gemengde gevoelens ingezien hebben. Ze waren uiteraard ontzettend blij en opgelucht dat ze gevonden waren, maar hun situatie was nog steeds precair. Hoewel men aan de oppervlakte nu wist waar ze waren, zou het tijd vergen om een reddingsplan op te zetten, waarvan ze alleen maar konden hopen dat het ging werken.

De reddingswerkers lieten de mijnwerkers schoorvoetend weten dat het maanden zou duren voordat ze naar boven gehaald konden worden. Ze hoopten de mijnwerkers tegen Kerstmis bij hun familie terug te hebben, wat inhield dat ze nog eens vier maanden onder de grond in het vooruitzicht hadden. Ze wachtten nu evenwel met hoop.

Ook wij hebben een stralende hoop. Vóór de schepping van deze wereld is er een plan opgezet om ons te redden. Onze hemelse Vader voorzag in een Heiland, die ons van onze sterfelijke staat, van onze zonden, van onze zwakheden en van alles wat we in dit leven aan leed ondervinden zou verlossen. Hij is de gever van hoop en leven. Hij heeft de weg voor ons gebaad om naar onze hemelse Vader terug te keren en met de dierbaren die ons zijn voorgegaan herenigd te worden. Hij staat naast ons om het gewicht van de lasten die we dragen over te nemen, om onze tranen te wissen en om ons vrede te schenken. Hij is gekomen om ons naar huis te brengen, als we het plan volgen dat Hij ingesteld heeft.

Redding

Er werden verschillende pogingen gedaan om de mijnwerkers te redden. Er was echter maar één boor die een rechte baan volgde, door een van de smalle openingen van een eerdere proefboring om de mijnwerkers op te sporen.

De mijnwerkers zelf zaten niet bij de pakken neer. Bij het boren naar de plek vanwaar ze gered zouden worden, viel er gesteente door de smallere schacht dat zich ophoopte in de holte waar de mijnwerkers geen kant op konden. Ze verplaatsten het gesteente dat naar beneden kwam en maakten zo de weg vrij voor de bredere boor.

We moeten er allemaal zelf voor kiezen om onze wil over te geven en op onze Heiland Jezus Christus te vertrouwen. Voor ons is er maar één reddingsplan, namelijk in en door zijn zoenoffer. Hij is onder alle dingen neergedaald om ons te redden.

De reddingswerkers bouwden een capsule die ze met behulp van kabels door de nauwe schacht wilden laten zakken. In de reddingscapsule paste amper één man. De capsule was maar tien centimeter smaller dan de schacht die door 700 meter vast rotsgesteente geboord was.

Toen de tijd van hun redding voor de mijnwerkers aanbrak, kwam ieder voor een keuze te staan. Eén man tegelijk stapte de capsule in; ieder zou alleen omhoog

gaan. Ieder die verkoos op het plan te vertrouwen, moest hopen dat de capsule kaarsrecht door de nauwe schacht omhoog getakeld zou worden en niet uit balans zou raken en vast komen te zitten. Het plan moest werken, of alle hoop was vervlogen. Iedere mijnwerker stapte in de capsule en gaf zijn wil over aan het plan en de reddingswerkers.

Eén voor één maakten de mijnwerkers de eenzame reis vanuit de duisternis naar het licht omhoog. Ze werden door hun dierbaren begroet terwijl de hele wereld toekeek en juichte.

Het reddingsplan slaagde, niet één man raakte verloren. Ze werden op 13 oktober 2010 bevrijd — 69 dagen na de instorting van de mijn en 52 dagen nadat ze levend waren aangetroffen.

Vertrouw op de verzoening van Jezus Christus

Net zoals bij de mijnwerkers is onze redding een individuele redding. Het heil is weliswaar voor iedereen weggelegd, maar onze band met de Heiland is intiem en persoonlijk. We moeten er allemaal zelf voor kiezen om onze wil over te geven en op onze Heiland Jezus Christus te vertrouwen.

Vanwege de eeuwigdurende heilige keuzevrijheid van de mens waarop dit sterfelijk leven is gegrondvest, kan de Heiland onze wil niet van ons wegnemen. We zijn vrij om te kiezen. De Heiland staat naast ons te wachten om onze wonden te genezen en ons tot eeuwig heil te verhelfen, maar Hij kan dat alleen op onze uitnodiging doen. We moeten voor Hem kiezen. Voor ons is er maar één reddingsplan, namelijk in en door zijn zoenoffer. Hij is onder alle dingen neergedaald om ons te redden.

Mijn redding kwam toen ik in de diepten van verdriet over de dood van mijn zoon op mijn knieën zat. Net als de mijnwerkers toen ze de capsule betraden, bevond ik me op een keerpunt: moest ik proberen mijn moeilijkheden met eigen kracht en kennis te boven te komen, of moest ik naar mijn hemelse Vader opzien en om hulp vragen?

Gebukt onder de zwaarte van mijn verdriet, besloot ik me tot God te wenden. Ik legde mijn zorgen aan mijn Vader in de hemel voor. Ik vertelde Hem hoe uitgeput ik was en vroeg Hem de last van mijn verdriet alstublieft weg te nemen. Voordat ik opstond, werd de last van mijn verdriet van mijn schouders weggenomen. Ik moest de pijn en het verlies nog steeds verwerken, maar de ondraaglijke last voelde ik niet meer.

Toen kwam ik erachter dat de Heiland naast ons staat en erop wacht ons op te beuren. Hij wacht alleen tot we Hem erom vragen, Hij wacht tot wij onze lasten op zijn schouders leggen, Hij wacht tot we onze hand in de zijne leggen zodat Hij ons redden kan.

Wij moeten — net als de mijnwerkers die de capsule-deur achter zich moesten sluiten en op hun redders moesten vertrouwen — onze wil aan de Heiland overgeven en zijn reddingsplan voor ons vertrouwen.

Ik hoop dat ik bij mijn eenzame reis van dit leven naar het volgende uit mag zien naar de vreugde om herenigd te worden met hen die de reis vóór mij gemaakt hebben! Intussen weet ik dat mijn Heiland leeft, en dat Hij mij liefheeft en naast mij staat. ■

De auteur woont in Utah (VS).

DE VERZOENING VAN DE HEILAND KAN U OPBEUREN

'We begrijpen dat uw pad soms moeilijk zal zijn. Maar ik geef u deze belofte in de naam van de Heer: sta op en volg het voetspoor van onze Verlosser en Heiland, en ooit zult u terugkijken en vervuld worden met eeuwige dankbaarheid, omdat u ervoor gekozen hebt om te vertrouwen op de verzoening en haar kracht om u op een hoger niveau te tillen en u te sterken.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Je kunt het nu wel!' *Liahona*, november 2013, 57.

DE GLORIERIJKE DAG VAN DE herstelling van het priesterschap

*We behoren dankbaar te zijn dat de Heer zijn kerk
en priesterschap op aarde heeft hersteld.*

Toen de Heiland, Jezus Christus, op aarde kwam, stichtte Hij zijn kerk. In het Nieuwe Testament staat dat Hij ‘naar buiten ging, naar de berg, om te bidden; en Hij bleef heel de nacht in gebed tot God.’ Toen Hij de volgende dag naar beneden kwam, riep Hij zijn discipelen bij elkaar. ‘[Hij] koos er twaalf van hen uit, die Hij ook apostelen noemde’ (Lukas 6:12–13).

Later nam Hij Petrus, Jakobus en Johannes mee de berg op, waar Petrus de sleutels van het priesterschap ontving (zie Mattheüs 17:1–9; zie ook 16:18–19). Petrus werd de verantwoordelijke persoon om na het vertrek van de Heiland alle sleutels op aarde te dragen en de kerk te leiden.

In opdracht van de Heiland (zie Markus 16:15) predikten de apostelen het evangelie en stichtten zij gemeenten van de kerk. In veel gevallen waren ze slechts eenmaal in de gelegenheid om gemeenten te bezoeken, waardoor ze weinig kans hadden om te onderwijzen en op te leiden. Al snel slopen er heidense denkbepelden in, waardoor verschillende aspecten van de leer van de Heiland werden veranderd (zie Jesaja 24:5). Toen de afval zich uitbreidde, moest de Heer het priesterschap wel van de aarde wegnemen. Daardoor waren de zegeningen van het priesterschap lange tijd niet op aarde.

De Heer herstelde zijn evangelie met de macht van het priesterschap om zijn koninkrijk opnieuw op de aarde te vestigen.

De herstelling herdenken

Toen Joseph Smith het Boek van Mormon vertaalde, en Oliver Cowdery als schrijver werkzaam was, kwamen ze in 3 Nephi het verhaal tegen van de herrezen Heiland die het westelijke halfrond bezocht. Toen ze zijn leringen over de doop lazen (zie 3 Nephi 11:23–28), vroegen ze zich af waarom er in hun tijd op zoveel verschillende manieren werd gedoopt en wie het gezag had om te dopen.

Joseph en Oliver besloten het de Heer te vragen. Ze gingen naar het bos bij het huis van Joseph en Emma om te bidden. Daar ontvingen ze de grote openbaring waarin Johannes de Doper verscheen. Hij legde zijn handen op hun hoofd en zei: ‘Aan u, mijn mededienstknachten, verleen ik, in de naam van de Messias, het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; en dit zal nimmermeer van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van Levi de Heer wederom een offer offeren in gerechtigheid’ (LV 13:1).

Dat was een geweldige gebeurtenis. Ik hoop dat alle priesterschapsdragers 15 mei 1829 zullen herdenken als een heilige gebeurtenis in de geschiedenis van de kerk, en als een bijzondere gebeurtenis in de geschiedenis van de wereld.

In de geloofsartikelen staat dat ‘iemand van Godswege moet worden geroepen, door profetie en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen’ (Geloofsartikelen 1:5).

Mannen worden niet willekeurig gekozen; ze worden door inspiratie en profetie geroepen. Er is een rechtstreekse lijn van inspiratie van de Heer naar hen die zijn geroepen om het priesterschap uit te oefenen. Dat is de manier waarop de Heer zijn kerk bestuurt, en dat is de manier waarop Hij de profeet Joseph Smith riep.

Wees het priesterschap waardig.

Het priesterschap ontvangen is geen overgangsrite die automatisch bij een bepaalde leeftijd hoort. We moeten het waardig zijn en ‘getrouw zijn’ om ‘deze twee priesterschappen’ te ontvangen (LV 84:33). We moeten de eed en het verbond van het priesterschap zorgvuldig bestuderen, waarin duidelijk de voorwaarden staan beschreven die we

moeten begrijpen en accepteren als we het priesterschap willen ontvangen:

‘Daarom, allen die het priesterschap ontvangen, ontvangen deze eed en dit verbond van mijn Vader, die Hij niet kan verbreken, noch kunnen die weggenomen worden.

Maar wie dat verbond verbreekt nadat hij het heeft ontvangen, en zich er geheel van afkeert, zal in deze wereld noch in de toekomstige wereld vergeving van zonden verkrijgen’ (LV 84:40–41).

Dat is vrij ernstig. Je zou denken dat mannen het Aäronisch en Melchizedeks priesterschap uit de weg zouden gaan, maar in het volgende vers staat: ‘En wee allen die *niet* tot dit priesterschap komen’ (LV 84:42; cursivering toegevoegd).

Als we het priesterschap aanvaardden en het waardig zijn, ontvangen we de zegeningen van de Heer. Maar als we ons verbond verbreken en ons van het priesterschap afkeren, ontvangen we niet de zegeningen van de Heer en worden we niet tot de ‘uitverkorenen Gods’ gerekend (LV 84:34).

Met het Aäronisch priesterschap, dat door een verbond wordt ontvangen, bereiden jongemannen zich voor op het Melchizedeks priesterschap, het hoge priesterschap, dat met een eed *en* verbond wordt ontvangen.

De helpende hand uitsteken

De priesterschap is een grote broederschap — waarschijnlijk de grootste broederschap op aarde. De onderlinge band van onze priesterschapsdragers moet beter zijn dan

enige andere band, behalve die in het gezin. De priesterschap is niet alleen een broederschap, maar ook een dienstverlenende organisatie, waarin we van onszelf geven om anderen te helpen en verbeteringen aan te brengen.

Vanaf het moment dat een jongeman het Aäronisch priesterschap ontvangt en tot diaken, leraar of priester wordt geordend, maakt hij deel uit van een quorum. Die broederschap in een quorum wordt voortgezet als hij het Melchizedeks priesterschap ontvangt en tot ouderling wordt geordend. Priestersquorums zijn van essentieel belang.

Onlangs hield een jongeman die op zending ging een toespraak in de avondmaalsdienst. Hij legde uit dat hij en vier vrienden samen in het diakenenquorum waren begonnen. Hij zei dat de vriendschap en de steun die ze elkaar in moeilijke tijden hadden gegeven toen ze tot verschillende ambten in het Aäronisch priesterschap werden geordend, ertoe hadden bijgedragen dat ze hun doel bereikten om een voltijdzending te vervullen.

Ik hoor bij een quorum. Het is een heel bijzonder quorum. Het bestaat uit mannen met verschillende beroepen. Maar als we als quorum in actie komen, zijn we eensgezind.

Als quorumleden unaniem besluiten om iets te doen, en als zij onder invloed van de Heilige Geest gezamenlijk in actie komen, handelen ze in overeenstemming met de wil van de Heer. Tenzij de leden van een quorum het volledig

met elkaar eens zijn, wordt er niet gehandeld. Bedenk dat u daarvoor uw hele leven beschermd kunt worden.

Elke quorumleider moet een lijst met de leden van zijn quorum

hebben, en hij moet op de hoogte zijn van hen die moeite hebben om hun leven op de juiste wijze vorm te geven. Als meerdere quorumleden daar moeite mee hebben, dient de leider prioriteiten te stellen en aandacht te schenken aan degenen die het hardst hulp nodig hebben. Vervolgens gaan hij en andere quorumleden bij hen op bezoek. Ze sluiten vriendschap met hen op een manier waardoor ze het verlangen krijgen om terug te keren.

Een priestersquorum heeft de volgende plicht en verantwoordelijkheid: 'Zij moeten [...] waarschuwen, uitleggen, aansporen en onderwijzen, en allen uitnodigen om tot Christus te komen' (LV 20:59). Dienstbetoon in een priestersquorum is essentieel voor onze ontwikkeling.

Daarom moeten alle quorumleden deze plichten in overweging nemen als onderdeel van hun dienstbetoon in het koninkrijk van onze Vader in de hemel.

We weten allemaal dat we in onze aardse proeftijd met problemen te maken krijgen. Tenzij we in het dagelijks leven de nodige hulp en steun krijgen, hebben we geen vaststaand plan, geen duidelijk doel en geen duidelijke wegenkaart om ons te leiden. Met de hulp van een goed functionerend quorum kunnen we een plan opstellen en een wegenkaart maken om ons naar onze Vader in de hemel terug te leiden.

Wees dankbaar

Bisschoppen hebben de sleutels van het priesterschap om hun wijk te presideren, waaronder de jongemannen van de Aäronische priesterschap. De bisschop is in feite de president van het priestersquorum in de wijk. Hij moedigt de jongemannen aan om tot de verschillende ambten in het Aäronisch priesterschap te worden geordend en zich op het Melchizedeks priesterschap voor te bereiden. Hij zorgt ervoor dat ze de plichten en zegeningen begrijpen die bij het priesterschap horen. Hij leert ze dat ze het priesterschap moeten grootmaken, en geeft ze opdrachten om anderen te helpen en te dienen.

De sleutels die bij het Aäronisch priesterschap horen, herinneren ons eraan dat we altijd dankbaar behoren te zijn voor het herstelde priesterschap, met de macht, het gezag en de taken die erbij horen: 'De macht en het gezag van het lagere of Aäronisch priesterschap bestaat in het dragen van de sleutels van de bediening van engelen, en in het bedienen van uiterlijke verordeningen, de letter van het evangelie, de doop van bekering tot vergeving van zonden, overeenkomstig de verbonden en geboden' (LV 107:20).

Ik moedig de jongemannen aan om hun priesterschap te eren en zich voor te bereiden op de volgende ambten in het Aäronisch priesterschap terwijl ze zich voorbereiden op de aanvullende zegeningen van het Melchizedeks priesterschap, een voltijdzending en uiteindelijk een tempelhuwelijk.

Ik getuig dat deze kerk niet door een mens wordt geleid. Het is de kerk van de Heiland. Hij geeft er leiding aan door middel van het priesterschap, dat Hij delegeert aan mannen op aarde zodat zij als gevolmachtigden van Hem de kerk kunnen leiden en heilige verordeningen kunnen verrichten. We behoren te dankbaar zijn dat de Heer zijn kerk en priesterschap op aarde heeft hersteld. ■

De priesterschap is een grote broederschap — waarschijnlijk de grootste broederschap op aarde.

DE HEILAND LEERT ONS WAT HET discipelschap INHOUDT

In de beschrijving van Lukas over de laatste tocht van Jezus Christus naar Jeruzalem zien we dat de Heiland ons een duidelijk patroon geeft hoe we Hem moeten volgen.

Casey W. Olson

Seminaries en instituten

Slechts vier maanden vóór de dood van de Heiland, ‘toen de dagen van Zijn opneming vervuld werden, [keerde] Hij Zijn aangezicht naar Jeruzalem [...] om daarheen te reizen’ (Lukas 9:51).¹ In de voorgaande weken had Jezus Christus zijn discipelen zorgvuldig op de voor hen liggende moeilijkheden en buitengewone geestelijke gebeurtenissen voorbereid.

Direct nadat Petrus in Caesarea Filippi van de goddelijkheid van Jezus Christus had getuigd, sprak de Heiland voor de eerste keer in duidelijke, onmiskenbare termen tot zijn discipelen over zijn naderende dood en opstanding (zie Mattheüs 16:13–21; Markus 8:27–31; Lukas 9:18–22).² Jezus nam Petrus, Jakobus en Johannes ook met Zich mee ‘op een hoge berg’, waar Hij ‘voor hun ogen van gedaante veranderd’ werd (Mattheüs 17:1–2). Daar droegen de Heiland, Mozes en Elia priesterschapssleutels aan Petrus, Jakobus en Johannes over. Mozes en Elia boden Jezus ook troost en steun terwijl zij ‘spraken over Zijn heengaan, dat Hij zou volbrengen in Jeruzalem’ (Lukas 9:31).³ Ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft deze gebeurtenis op de berg ‘het begin van het einde’ van de aardse bediening van Jezus Christus genoemd.⁴

Uit deze gebeurtenissen blijkt dat Jezus Christus ‘Zijn aangezicht naar Jeruzalem keerde om daarheen te reizen’ in het volle besef dat Hij daar zijn dood zou

vinden. In het boek Lukas, dat de meeste details over die reis vermeldt, staat dat de Heiland ‘door steden en dorpen heen[trok], terwijl Hij onderwijs gaf en op weg was naar Jeruzalem’ (Lukas 13:22) in het gezelschap van discipelen — zowel mannen als vrouwen — die met Hem reisden (zie Lukas 11:27).⁵ Onder het wandelen onderrichtte Jezus zijn volgelingen in de vereisten van het discipelschap. Als we de leringen van de Heiland in de context van deze reis bestuderen, krijgen we meer waardering voor de wijze waarop Hij zijn onderricht inzake het discipelschap door zijn eigen voorbeeld kracht bijzette.

Drie reacties op de aansporing van Jezus Christus om Hem te volgen

Vlak voordat de Heiland aan zijn laatste tocht naar Jeruzalem begon, verklaarde Hij: ‘Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen (Lukas 9:23). Later, toen Jezus en zijn discipelen naar Jeruzalem onderweg waren, zei ‘iemand tegen Hem [...]: Heere, ik zal U volgen waar U ook heen gaat’ (Lukas 9:57). De Heiland reageerde daarop met de woorden: ‘De Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen’ (Lukas 9:58). Daarmee gaf Hij wellicht aan dat ‘het leven voor Hem zeer ongerieflijk was’ zoals ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen het eens verwoordde, en dat het voor degenen die Hem willen volgen ‘vaak net zo opgaat’.⁶

Daarna zei de Heer ‘tegen een ander [...]: Volg Mij’ (Lukas 9:59), maar de man vroeg of Hij eerst weg mocht gaan om zijn vader te begraven. Jezus antwoordde: ‘Laat de doden hun doden begraven, maar u, ga heen en verkondig het Koninkrijk van God’ (Lukas 9:60).⁷ Die woorden van de Heiland betekenen niet dat rouwen om het verlies van een dierbare verkeerd is (zie LV 42:45). Ze beklemtonen eerder dat toewijding aan de Heer de hoogste prioriteit van een discipel is.

Een derde merkte op: ‘Heere, ik zal U volgen, maar sta mij eerst toe dat ik afscheid neem van hen die in mijn huis zijn’ (Lukas 9:61). Jezus antwoordde met een vergelijking van een man die gaat ploegen en zich moet richten op wat voor hem ligt en niet op wat achter hem ligt (zie Lukas 9:62). De les voor deze man was eenvoudigweg het voorbeeld van de Heiland volgen, die ‘Zijn aangezicht

naar Jeruzalem keerde om daarheen te reizen’ (Lukas 9:51) en niet achterom keek.

De weg door Samaria

Toen Jezus en zijn discipelen op weg naar Jeruzalem door Samaria trokken, ontvingen sommige Samaritanen Hem niet (zie Lukas 9:53). Ze herkenden Jezus en zijn discipelen waarschijnlijk als Joden.⁸ Jakobus en Johannes vroegen daarop toestemming om vuur van de hemel neer te doen dalen en hun boosdoeners te verteren (zie Lukas 9:52–54). In die onzekere situatie legde de Heiland geduld en verdraagzaamheid aan de dag en wees Hij zijn discipelen terecht met de aansporing dat ook te doen (zie Lukas 9:55–56).

Net als de barmhartige Samaritaan hielp Jezus elke gewonde ziel die Hij tegenkwam.

Kort na dat voorval vertelde de Heiland de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan (zie Lukas 10:25–37). Die gelijkenis gaf niet alleen afdoende antwoord op de vragen van een slinkse wetgeleerde, maar herinnerde de discipelen van de Heiland er wellicht ook aan dat er geen uitzonderingen zijn op het gebod om ‘uw naaste als uzelf’ lief te hebben (Lukas 10:27; zie ook vss. 25–29).

Bovendien herkenden de discipelen van de Heiland mogelijk overkomsten tussen de daden van de barmhartige Samaritaan en die van Jezus. De liefde die de barmhartige Samaritaan voor een Jood toonde, weerspiegelde de naastenliefde die Jezus kort daarvoor jegens vijandige Samaritanen liet blijken. Ook zouden de discipelen van de Heiland de komende weken getuige zijn dat Jezus vele gewonde zielen op de weg naar Jeruzalem tegenkwam (zie Lukas 13:10–17; 14:1–6; 17:11–19; 19:1–10). Net als de barmhartige Samaritaan, die op een gevaarlijke, van rovers vergeven hoofdweg stopte en het welzijn van een ander voor het zijne liet gaan, zou Jezus elke gewonde ziel

helpen die Hij tegenkwam. Hij dacht daarbij niet aan Zichzelf, terwijl zijn eigen dood toch steeds dichterbij kwam.

De Heiland onderricht Maria en Martha

Onderweg naar Jeruzalem deed Jezus het huis van Martha aan (zie Lukas 10:38). Terwijl Martha 'druk bezig [was] met bedienen' (Lukas 10:40), zat haar zus, Maria, 'aan de voeten van Jezus' waar zij 'naar Zijn woord luisterde' (vs. 39). Gastvrijheid was zeer belangrijk in de Joodse samenleving, en Martha leek ijverig aan de culturele verwachtingen in haar rol van gastvrouw te willen voldoen.⁹

Hoewel Martha bij een andere gelegenheid enorme toewijding en groot geloof in de Heiland toonde (zie Johannes 11:19–29), klaagde ze nu: 'Heere, trekt U het Zich niet aan dat mijn zuster mij alleen laat bedienen? Zeg toch tegen haar dat zij mij helpt' (Lukas 10:40). Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen wilde de kerkleden eens een belangrijke les uit dit voorval duidelijk maken. Daartoe haalde hij een toespraak van professor Catherine Corman Parry aan die zij in een devotionele bijeenkomst aan de Brigham Young University had gehouden:

'De Heer ging niet de keuken in om Martha te zeggen met koken op te houden en te komen luisteren. Kennelijk nam Hij er genoegen mee dat ze Hem op haar manier wilde dienen, totdat zij het dienstbetoon van een ander veroordeelde. [...] Martha's *eigendunk* [...] was aanleiding voor de berisping van de Heer, niet haar drukte met de maaltijd.'¹⁰

Het lijkt erop dat Martha in deze situatie voornamelijk de fout maakte dat ze aan zichzelf dacht — hoewel ze anderen aan het dienen was. De Heiland liet Martha inzien dat het niet genoeg is om de Heer en onze

medemensen eenvoudigweg te dienen. We moeten leren onszelf te verliezen wanneer we bezig zijn met dienen, en de wil van de Heer zoeken om onze verlangens, motieven én onze daden te sturen (zie Lukas 9:24; LV 137:9). Discipelen moeten de neiging overwinnen om eerst aan zichzelf te denken en leren onze hemelse Vader en zijn kinderen te dienen met hun oog ‘alleen op [zijn] eer gericht’ (LV 88:67). Later, na de dood van haar broer, gaf Martha blijk van haar onverdeelde geloof door het huishouden te laten voor wat het was en onmiddellijk de Heiland tegemoet te gaan toen ze hoorde dat Hij eraan kwam (zie Johannes 11:19–20).

De Heiland zet de vereisten van het discipelschap verder uiteen

Verderop tijdens de tocht van de Heiland naar Jeruzalem vroeg een man: ‘Meester, zeg tegen mijn broer dat hij de erfenis met mij moet delen’ (Lukas 12:13). Jezus legde in zijn antwoord de oorzaak van het probleem van de man bloot: ‘Kijk uit en wees op uw hoede voor de hebzucht. Immers, al heeft iemand overvloed, zijn leven behoort niet tot zijn bezit’ (Lukas 12:15). Daarna vertelde Jezus de gelijkenis van de rijke dwaas (zie Lukas 12:16–21).

In de gelijkenis kenschetst God de rijke man blijkbaar onder meer als dwaas vanwege zijn zelfzucht. In Lukas 12:17–19 gebruikt de rijke man de woorden *ik* en *mijn* elf keer, waaruit blijkt dat hij vooral met zichzelf bezig is.¹¹ De man was niet alleen uitermate zelfzuchtig, hij zag ook de herkomst van zijn rijkdom niet in. Hij erkende in geen geval, zoals de Heiland wel deed, dat ‘het land [...] veel opgebracht’ had (Lukas 12:16). Hij dankte de Heer evenmin voor de schepping van de aarde waarop zijn gewassen groeiden. Uiteindelijk werd de man niet veroordeeld omdat hij een voorraad had aangelegd, wat een verstandige handelwijze is, maar wel

omdat hij had nagelaten zich geestelijk op de toekomst voor te bereiden. Omdat hij 'niet rijk [was] in God' (Lukas 12:21), verspeelde de man uiteindelijk niet alleen de schat die hij tijdelijk op aarde had verzameld, maar ook 'een schat die niet opdraakt, in de hemelen' (Lukas 12:33). Zijn keuzes in dit leven maakten hem in eeuwig opzicht arm.

In schril contrast met de rijke dwaas die uit was op materiële bezittingen voordat hij onverwacht stierf, ging Jezus willens en wetens zijn dood tegemoet, waarbij Hij God bewust alles gaf wat Hij had en was — inclusief zijn leven en de volledige overgave van zijn wil (zie Lukas 22:42; Mosiah 15:7). Hij verklaarde: 'Ik moet met een doop gedoopt worden, en hoe beklemt het Mij, totdat het volbracht is' (Lukas 12:50). Aangezien Hij Zich al in water had

Net als Maria en Martha moeten wij leren onszelf te verliezen wanneer we bezig zijn met dienen, en de wil van de Heer zoeken.

laten dopen, verwees Jezus hier naar zijn verzoening. Spoedig zou Hij onder alle dingen neerdalen en zou zijn lichaam met bloed en zweet bedekt zijn terwijl Hij voor onze zonden leed en onze pijnen en benauwingen op Zich nam.¹²

Later, toen enkele Farizeeën Jezus waarschuwden dat Herodes Antipas Hem wilde laten doden, gaf de Heiland eenvoudig te kennen dat Hij elke gelegenheid zou blijven aangrijpen om anderen onderwijs te geven, te zegenen en te genezen (zie Lukas 13:31–33). Hij zou de laatste dagen van zijn aardse leven — zoals al zijn dagen daarvoor — in dienst van anderen doorbrengen.

Terwijl zij dichterbij Jeruzalem kwamen, droeg Jezus zijn discipelen op om de prijs van het discipelschap te overwegen — om na te denken over hun besluit Hem te volgen (zie Lukas 14:25–28). Hij probeerde de harde werkelijkheid die hun te wachten stond als ze zijn discipelen bleven niet te verzachten. Integendeel, Hij verklaarde krachtig: 'Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn' (Lukas 14:33).

De Heiland heeft echter ook beloofd dat we, als we onszelf verliezen op het pad van het discipelschap, er zoveel meer voor terugkrijgen (zie Lukas 9:24). De zegeningen die Hij zijn discipelen beloofde, waren onder meer 'vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld' (LV 59:23).

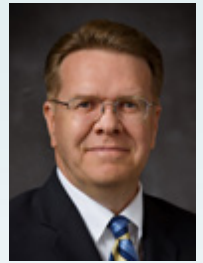
Hoewel we niet in de gelegenheid zijn om met Jezus Christus naar Jeruzalem te wandelen, kunnen we wel onze bereidheid tonen om die reis in ons eigen leven na te doen. Uit de bereidheid van de Heiland zelf om overeenkomstig de wil van onze hemelse Vader offers te brengen en te dienen, kunnen wij kracht putten om heen te gaan en evenzo te doen (zie Lukas 10:37). ■

NOTEN

1. Zie A. B. Bruce, *The Training of the Twelve* (1971), 240.
2. Verhulde verwijzingen naar het lijden en de dood van de Heiland in eerdere gebeurtenissen uit zijn bediening staan onder meer in Mattheüs 9:15; 16:4; Johannes 2:19; 3:14.
3. Zie James E. Talmage, *Jesus the Christ*, derde editie (1936), 373.
4. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 373.
5. Anders dan Markus en Mattheüs, die het laatste vertrek van de Heiland uit Galilea in de sterfelijkheid en zijn tocht naar Jeruzalem maar kort aanstippen (zie Mattheüs 19:1–2; Markus 10:1), besteedt Lukas veel aandacht aan deze reis (zie Lukas 9:51–53; 13:22, 34; 17:11; 18:31; 19:11). Het evangelie van Johannes houdt veelal een andere lijn aan dan de synoptische evangeliën van Mattheüs, Markus en Lukas, en noemt het laatste vertrek van de Heiland uit Galilea naar Jeruzalem niet.
6. Jeffrey R. Holland, 'The Inconvenient Messiah', *Ensign*, februari 1984, 68.
7. Respect voor ouders was in de Joodse cultuur zeer belangrijk, waaronder de taak viel om een goede begrafenis voor hen te verzorgen. Nadat een lichaam voorbereid was voor de begrafenis en in een graf was geplaatst, kwamen familieleden doorgaans een jaar later terug om de botten in een stenen kist, ofwel een ossuarium, te doen. Die bleef in het graf als tweede begrafenis tussen de resten van andere overleden familieleden. (Zie Richard Neitzel Holzapfel, Eric D. Huntsman en Thomas A. Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament* [2006], 78–79.) Als de discipel in dit geval op een tweede begrafenis doelde en niet op een urgente noodzaak om voor het lichaam van zijn pas overleden vader zorg te dragen, sprak hij met zijn verzoek de wens uit een culturele traditie boven een unieke gelegenheid te stellen om met de Zoon van God naar Jeruzalem te wandelen en onderwijs van Hem te ontvangen.
8. De Joden en de Samaritanen waren elkaar in de tijd van Christus behoorlijk vijandig gezind. Die twee groepen lieten zich doorgaans niet met elkaar in. In dit geval weigerden de Samaritanen Jezus en zijn discipelen kennelijk de gebruikelijke elementen van gastvrijheid, zoals voedsel en onderdak. (Zie Richard Neitzel Holzapfel en Thomas A. Wayment, *Making Sense of the New Testament* [2010], 140; Ralph Gower, *The New Manners and Customs of Bible Times* [1987], 241–242.)
9. Zie Gower, *New Manners and Customs of Bible Times*, 244–245; Fred H. Wight, *Manners and Customs of Bible Lands* (1953), 69–77.
10. In: Dallin H. Oaks, "Judge Not" and Judging', *Ensign*, augustus 1999, 12–13; cursivering toegevoegd.
11. Zie Jay A. Parry en Donald W. Parry, *Understanding the Parables of Jesus Christ* (2006), 122.
12. Zie Lukas 22:44; Alma 7:11–13; Leer en Verbonden 19:18; 88:6.

VISSERS VAN MENSEN

Ouderling
Scott D. Whiting
van de Zeventig

*Allen die een roeping hebben aanvaard om in de kerk leiding te geven,
hebben de uitnodiging van de Heiland aanvaard om vissers van mensen te worden.*

Toen we onze jonge kinderen in Hawaï grootbrachten, waren mijn vrouw en ik dankbaar voor de geweldige heiligen der laatste dagen die ons bijstonden. Die lieve leden namen ons in hun midden op alsof we familie waren. De mannen in de wijk namen mijn zoontje diverse keren op een vistochtje mee naar de oceaan. Bij die uitstapjes werden geen boten gebruikt, maar oude vistechnieken die de eerste Hawaïanen ontwikkeld hadden.

Bij een van die methoden vouwde een ervaren visser een cirkelvormig net met gewichten aan de rand uiterst zorgvuldig in laagjes. Hij droeg het net dan voorzichtig naar een plek langs de rotsachtige kust boven een poel helder water. Als hij vissen de poel in zag zwemmen, wierp hij precies op het juiste moment en met grote vaardigheid het net uit, dat zich tot zijn volle omvang ontvouwde en in een grote cirkel op het water terecht kwam. Het net zonk snel naar de bodem en ving zo de school vissen.

Hoewel de vaardigheid van die vissers indrukwekkend is, zal ieder van hen direct beamen dat zijn

pogingen vruchteloos zouden zijn zonder een goed net dat schoon, hersteld en volledig in orde is. Ervaren vissers weten dat hun succes afhangt van de deugdelijkheid van hun visnetten en dat ze pas effectief en productief kunnen gaan vissen als de netten zijn geïnspecteerd en in goede staat verkeren.

De beroepsvissers onder de apostelen van weleer waren bekend met dit principe. We maken in de eerste hoofdstukken van Mattheüs, Markus en Lukas kennis met deze vissers, die hun netten aan het uitwerpen, herstellen en spoelen zijn wanneer ze hun toekomstige Meester voor het eerst ontmoeten (zie Mattheüs 4:18, 21; Markus 1:16, 19; Lukas 5:2). Die mannen voorzagen hun gezin en de gezinnen van anderen van voedsel door dagelijks vis te vangen. Hun voorspoed en hun gezin waren afhankelijk van hun voorbereiding en vaardigheid én van de goede staat van hun netten.

Op Jezus' uitnodiging: 'Kom achter Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken', lieten zij 'meteen de netten achter', ja, 'lieten zij alles achter en volgden Hem' (Mattheüs 4:19, 20; Lukas 5:11; zie ook Markus 1:17-18).

Ik heb vaak aan dit voorbeeld moeten denken bij het zien van de leiders van de kerk die met hetzelfde geloof de uitnodiging hebben aanvaard om Hem te volgen. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt, net als de oorspronkelijke kerk, door profeten en apostelen geleid. Zij hebben hun netten en hun beroep waar ze hard voor gewerkt hebben, achtergelaten. Ze hebben bovendien nieuwe vaardigheden ontwikkeld om de Meester te dienen en te volgen.

Leiders van mensen

Wat betekent het om ‘vissers van mensen’ te worden? In zijn eenvoudige uitnodigende woorden aan de eerste apostelen introduceerde de Heiland wat zijn gebruikelijke en krachtige manier van onderwijzen zou worden: onderwijzen met gelijkenissen. Hij wist dat zij die geroepen werden om Hem te volgen de woorden ‘vissers van mensen’, tot op zekere hoogte, zouden begrijpen.

President Harold B. Lee (1899–1973) heeft gezegd: “‘Vissers van mensen’ worden is gewoon een andere manier om te zeggen ‘leiders van mensen worden’. In hedendaags taalgebruik zouden we dus zeggen [...]: ‘Als u mijn geboden onderhoudt, zal ik u leiders onder de mensen maken.’”¹

Een leider van mensen is iemand die is geroepen om anderen te helpen ‘ware volgelingen [van] Jezus Christus’ te worden (Moroni 7:48). In *Handboek 2: de kerk besturen* staat: ‘Daartoe proberen zij eerst zelf een getrouw volgeling van de Heiland te worden en dagelijks zo te leven dat zij bij God kunnen terugkeren. Dan kunnen zij anderen helpen om een sterk getuigenis te ontwikkelen en dichter tot onze hemelse Vader en Jezus Christus te komen.’²

Allen die een roeping hebben aanvaard om in de kerk leiding te geven, hebben de uitnodiging van de Heiland aanvaard om vissers van mensen te worden.

Netten en raden

Van de hoogste leiderschapsposities in de kerk tot aan de presidiums van Aäronische-priesterschapsquorums

en jongevrouwenklassen zijn leidinggevend in raden georganiseerd. Leiders en leidsters krijgen de instructie zich geestelijk voor te bereiden, volledig aan raden deel te nemen, naar anderen om te zien, in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen en de priesterschap en hulporganisaties van de kerk te besturen. Daarnaast behoren zij de eenheid en harmonie in de kerk te bevorderen, anderen op taken als leidinggevende en leerkracht voor te bereiden, taken te delegeren, en rekenschap te vragen.³

We kunnen, net zoals de eerste apostelen hun kennis van vissen toepasten om vissers van mensen te worden, de beginselen die in het gebruik van netten te vinden zijn toepassen op de raden van de kerk. Deze raden zijn als een net georganiseerd en voorbereid om kinderen van onze hemelse Vader bijeen te brengen — waarbij elk lid van de raad als een belangrijk en integraal element van het net fungeert. We weten dat een net alleen in goede staat effectief is, wat ook voor onze raden geldt. Als de leden van een raad niet georganiseerd, doelgericht en naar behoren functioneren, vertoont de raad gebreken.

Leidinggevend van raden volgen het voorbeeld van de apostelen en vissers van weleer door deze ‘netten’ regelmatig te inspecteren en te herstellen. Die leidinggevend doen dat door geregeld instructies te geven, voorbeeldig leiding te geven, leden van de raad van tijdige en gepaste terugkoppeling te voorzien, en liefde, aanmoediging en complimenten te geven. Er gaat niets boven de

doeltreffende kracht en het bindende vermogen van goed functionerende raden.

Wijkraad

De raad met de meeste mogelijkheden om individuele leden van de kerk ten goede te beïnvloeden is wellicht de wijkraad. Mannen en vrouwen in deze raad zijn werkelijk geroepen om vissers van mensen te zijn, met de opdracht om op aanwijzing van de bisschop leiding aan het heilswerk in de wijk te geven. Zij leven en dienen in hun eigen wijk, waar ze de mensen kennen en met hen omgaan over wie ze als leidinggevende geroepen zijn.

‘De leden van de wijkraad doen hun best om anderen te helpen hun getuigenis te ontwikkelen, de heilsverordeningen te ontvangen, hun verbonden na te komen en toegewijde volgelingen van Jezus Christus te worden (zie Moroni 6:4–5). Alle leden van de wijkraad zijn in algemene zin verantwoordelijk voor het welzijn van de leden van de wijk.’⁴

De leden van de wijkraad spelen een integrale rol in de bespoediging van het heilswerk. Wanneer de wijkraad niet naar behoren functioneert, stagneert het werk. Het bindende vermogen van het ‘net’ vertoont gebreken en de inspanningen van de raad leveren weinig op. Maar wanneer de wijkraad georganiseerd is om doelgericht personen en gezinnen te sterken, kunnen de resultaten verbluffend zijn.

Ik ken een wijk die kampte met een ineffektieve wijkraad. De bisschop had moeite zich de richtlijnen in *Handboek 2* eigen te maken, omdat hij de dingen liever op zijn oude, vertrouwde manier deed. Na veel begeleiding en training door een liefdevolle ringpresident, verzachtte de bisschop echter zijn hart. Hij bekeerde zich en begon in alle ernst de wijkraad volgens de instructies te organiseren. Hij bekeek de instructievideo’s op LDS.org, hij las hoofdstuk 4 en 5 van *Handboek 2* en bracht het geleerde in praktijk.

De leden van de wijkraad haakten snel in op de veranderingen. Er ontstond een geest van liefde en eenheid terwijl ze hun aandacht richtten op het sterken van personen en gezinnen. In elke vergadering spraken ze uitgebreid over onderzoekers, nieuwe bekeerlingen, minderactieve leden en leden met behoeften. Hun hart begon uit te gaan naar deze broeders en zusters, en er gebeurden wonderen.

De bisschop rapporteerde dat vrijwel direct na invoering van deze veranderingen in de wijkraad, voorheen onbekende minderactieve leden naar de kerk begonnen te komen. Die leden vertelden dat ze opeens het gevoel kregen om naar de kerk terug te keren. Ze zeiden dat ze een duidelijke en onmiskenbare ingeving hadden

SLUIT U AAN

‘Toen de Meester in Galilea werkzaam was, riep Hij vissers op om hun netten achter te laten en Hem te volgen. Hij zei: “Ik zal u vissers van mensen maken.” Laten we ons bij de vissers van mannen en vrouwen aansluiten en de hulp geven die we te bieden hebben.’

President Thomas S. Monson, ‘De reddende hand bieden’, *Liahona*, oktober 2013, 4.

gekregen dat ze zich weer onder de heiligen moesten begeven. Ze wisten dat ze in liefde ontvangen zouden worden en dat ze de steun van de leden nodig hadden.

De bisschop liet me weten dat hij ervan overtuigd is dat onze hemelse Vader er gewoon op had gewacht dat hij de ontvangen raad zou opvolgen en de wijkraad volgens de instructies zou organiseren. Pas toen kon Hij het verlangen in het hart en de gedachten van deze minderactieve leden planten om weer actief te worden in de kerk. De bisschop beseftte dat hij de liefdevolle, zorgzame omgeving moest scheppen die deze leden nodig hadden voordat de Geest hun terug zou leiden. Zijn woorden doen mij denken aan de ervaring van de visser Petrus:

‘[Jezus] ging aan boord van één van die schepen, dat van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land af te varen, en Hij ging zitten en onderwees de menigte vanuit het schip.

‘Toen Hij ophield met spreken, zei Hij tegen Simon: Vaar naar het diepe gedeelte en werp uw netten uit om te vangen.

‘Maar Simon antwoordde en zei tegen Hem: Meester, wij hebben heel de nacht gewerkt en niets gevangen, maar op Uw woord zal ik het net uitwerpen.

‘En nadat zij dat gedaan hadden, vingden zij een grote hoeveelheid vissen’ (Lukas 5:3–6).

Als we luisteren naar en gehoor geven aan de raad van hedendaagse profeten, zieners en openbaarders — ware ‘vissers van mensen’ — en als we onze netten inspecteren en herstellen terwijl we dienen, zal ons vermogen om het heilswerk te bespoedigen enorm toenemen. We worden dan werktuigen in de handen van onze hemelse Vader om zijn kinderen bijeen te brengen. ■

NOTEN

1. Harold B. Lee, Conference Report, oktober 1960, 15.
2. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 3.1.
3. Zie *Handboek 2*, 3.2.1–5; 3.3.2–4.
4. *Handboek 2*, 4.4.

MIJN ONTPLOFTE PERZIKEN

Ik dacht dat ik de volmaakte ouder was [...] tot ik kinderen had.

Voor mij is het ouderschap als het vuur van een edelsmid. Door stress, zorgen, boosheid of slaapttekort komen mijn zwakheden naar boven. Uiteraard compenseren de zegeningen van het ouderschap die momenten, maar ik heb wel gemerkt dat ik opvliegend kan zijn. Ik schaam me ervoor, maar voorheen schreeuwde ik of gooide ik met spullen om de aandacht van mijn kinderen te krijgen.

Ik nam me steeds opnieuw voor om me te beheersen, maar als ik gespannen was lukte dat niet. Onze hemelse Vader wist dat er iets ernstigs moest gebeuren om mij te helpen.

Toen ik een keer de hele dag perziken had gewekt, zette ik 's avonds de laatste potten in de stoompan en besloot ik om even te gaan liggen. Ik wist zeker dat ik op tijd zou wakker worden om de potten uit de stoompan te halen.

Niet dus.

Mijn man, Quinn, en ik schrokken wakker door het lawaai van ontplofende potten. Ik rende de keuken in en zag overal gebroken glas en kleverige stukken perzik. Het water in de stoompan was verdampt, en door de hitte en de druk was het deksel van de pan gevlogen en waren zes van de zeven potten met perziken ontploft.

'Dat ruim ik morgen wel op', zei ik. Slecht idee.

De volgende ochtend waren de hete stukken perzik hard geworden. Door de hele keuken en eetkamer heen zag je stukken perzik met glas

erin. Ik vond zelfs stukjes perzik en glas achter apparaten op mijn aanrecht en in alle hoekjes en gaatjes, zelfs achter de koelkast.

Ik was urenlang aan het schoonmaken. Ik moest de met glas gevulde stukken perzik met nat keukenpapier doorweken, en ze vervolgens proberen weg te vegen zonder mezelf aan het glas te snijden.

Toen ik daarmee bezig was, hoorde

ik een bekende stem fluisteren: 'Mary, als jij net als deze potten ontploft, kun je het ook niet zo gemakkelijk goedmaken. Je kunt niet zien waar en hoe jouw boosheid je kinderen en anderen pijn doet. Net als deze troep, verhardt die pijn ook snel.'

Plotseling kreeg het schoonmaken een nieuwe betekenis. Ik leerde een belangrijke les. Net als met mijn boosheid was er geen snelle oplossing.

Ik rende de keuken in en zag overal gebroken glas en kleverige stukken perzik.

HADDEN WE DE JUISTE BESLISSING GENOMEN?

Weken later vond ik nog stukjes perzik met glas erin.

Ik bid dat mijn geduld op een dag net zo'n sterke eigenschap zal zijn als dat het een zwakheid is geweest. Ondertussen ben ik dankbaar dat ik me door de verzoening van de Heiland steeds beter kan beheersen zodat ik mijn dierbaren meer ellende door mijn explosieve boosheid kan besparen. ■
Mary Biesinger (Utah, VS)

Ik was een bekend journalist en had voor enkele goede tijdschriften en kranten in Lima (Peru) geschreven. Maar door mijn levenswijze — ver van God af — werd ik elke dag meer gekweld. Daarom accepteerde ik een baan als proeflezer voor een tijdschrift in het district Ventanilla, ver bij mijn huis vandaan. Ik was wanhopig op zoek naar een manier om afstand te nemen van mijn vriendenkring. In Ventanilla kreeg ik het gevoel dat mijn leven zou veranderen.

Ik ging af en toe met mijn vriendin, María Cristina, mee naar de kerk. Twee goede, onverzettelijke zendingen overtuigden me ervan om in gebed aan onze hemelse Vader te vragen of de kerk waar was. Dat deed ik, en mijn ervaring was onbeschrijfelijk. Ik had nog nooit zo sterk de Geest gevoeld.

Korte tijd later liet ik me dopen en trouwden we. María Cristina en ik huurden een kleine, onaangename kamer in Ventanilla. Doordat ik hard werkte, kreeg ik promotie en werd ik redacteur van het tijdschrift en de krant van het bedrijf. Ik was nog nooit redacteur geweest, en ik was blij met mijn nieuwe functie. Maar alles begon te veranderen toen de normen van de publicaties verlaagd werden, en er steeds meer twijfelachtige artikelen gepubliceerd werden. Die veranderingen, door de directie opgelegd, stonden lijnrecht tegenover de beginselen en normen van de kerk.

Ik had altijd al redacteur willen worden, maar de situatie werd

onaangenaam voor me. Onze bioscoop zei dat als we zouden doen wat aangenaam in de ogen van onze hemelse Vader was, de Heer ons zou zegenen. Toen mijn vrouw en ik erover hadden nagedacht en gebeden, kregen we het gevoel dat ik mijn baan moest opzeggen.

Enkele dagen later voelde ik me gespannen en vroeg ik me af of ik de juiste beslissing had genomen. Nadat ik mijn baan had opgezegd, stuurde ik mijn cv naar verscheidene bedrijven. Maar ik kreeg geen enkele reactie. María Cristina stelde voor om opnieuw in gebed te gaan, en dat deden we. We baden dat alles goed zou komen en dat we ons geloof niet zouden verliezen, hoewel we steeds meer onbetaalde rekeningen hadden.

Enkele uren later moedigde mijn vrouw me aan om een van de bedrijven te bellen. Enigszins sceptisch belde ik. Ik was verbaasd toen de persoon zei dat hij net op het punt stond om mij te bellen. Hij wilde weten of ik de volgende dag al kon beginnen!

We huilden van vreugde. Onze hemelse Vader had onze gebeden verhoord.

We moesten onze wijk en veel goede vrienden achterlaten, maar we vertrokken met een sterker getuigenis. Ik heb nu een goede baan met een goed salaris, en we hebben een mooie woning. Maar we zijn vooral gezegend met de overtuiging dat als we doen wat aangenaam in de ogen van God is, Hij ons zal zegenen. ■
Carlos Javier León Ugarte, Lima (Peru)

IK HOU VAN JE

Tegen het einde van de zoneconferentie op mijn zending stond ik me buiten af te vragen: wat doe ik in dit vreemde land? Hoe kan ik ooit alles doen wat er van me verwacht wordt?

Ik was net iets meer dan een week op Sicilië en voelde me al ontmoedigd. De tijd in het opleidingscentrum voor zendingen had een prachtige droom geleden, maar door mijn onvermogen voelde het alsof ik in een nachtmerrie was beland.

‘Geliefde Vader,’ bad ik, ‘ik wilde graag een geweldige zendeling zijn. Nu ik hier ben, besef ik dat ik de talenten, bekwaamheden of intelligentie mis om te volbrengen waarvoor ik hierheen gestuurd ben. Ik dacht

dat ik deze taal kende, maar iedereen spreekt zo snel en mijn tong struikelt over elk woord dat ik probeer te uiten. Volgens mij mag mijn collega me niet. Mijn zendingspresident spreekt bijna geen Engels. Ik heb niemand om mee te praten. Help me alstublieft.’

Ik wist dat ik weer naar binnen moest, maar bleef nog even een paar minuten buiten staan. Opeens voelde ik drie rukjes aan de achterkant van mijn jas. Ik draaide me om en zag een prachtig meisje. Ik hurkte langzaam naast haar neer. Ze sloeg haar armen om mijn nek en fluisterde in mijn oor: *‘Ti voglio bene.’*

‘Wat zeg je?’ zei ik in het Engels

terug, hoewel ik heel goed wist dat ze me niet verstond.

Ze keek naar mijn naamplaatje. ‘Sorella Domenici’, las ze, ‘ti voglio bene.’

Ik wist wat dat betekende. Die woorden hadden we vrijwel meteen als zendingen geleerd. Ze spraken rechtstreeks tot de ziel. Ze betekenen ‘Ik hou van je.’

Op dat moment waren die woorden net wat ik nodig had. De Heiland had speciaal iemand gestuurd om ze aan me over te brengen. Ik nam het meisje mee het gebouw in.

Ze is vast een kind van een van de leden, dacht ik. Ik slalomde door de groepjes zendingen heen in de hoop dat haar moeder haar zou zien.

Toen ik mijn collega had gevonden, vroeg ik: ‘Heb je dit meisje eerder gezien?’

‘Welk meisje?’, reageerde ze met een verwarde blik.

Ik keek naast me omlaag. Het meisje was weg.

Vanuit de deuropening van het gebouw tuurde ik de verlaten straat af. Terwijl ik daar over nadacht, hoorde en voelde ik een fluistering in mijn ziel weerklinken: ‘Sorella Domenici, ti voglio bene.’

Ik wist niet wie het meisje was, maar wist wel dat de Heiland van me hield. ■

Natalee T. Fristrup (Utah, VS)

Ik draaide me om en zag een prachtig meisje. Ik hurkte langzaam naast haar neer.

De volgende middag kreeg ik de ingeving om het avondeten dat ik aan het koken was naar zuster Morgan en haar man te brengen voor hun trouwdag.

WAS MIJN MAALTIJD TE EENVOUDIG?

Een paar jaar lang was ik huisbezoekster van een buurvrouw en vriendin, zuster Morgan. Ze was een generatie ouder dan ik, dus leerde ik minstens zoveel van haar en haar leven als zij van mijn huisbezoekboodschappen.

In de periode dat ik haar huisbezoekster was, werd bij zuster Morgan kanker vastgesteld. Ik stond versteld hoe dapper ze haar medische behandelingen onderging en vrijwel altijd een glimlach op haar gezicht had.

Op een van mijn bezoeken vertelde ze dat de volgende dag haar trouwdag zou zijn. Ons gesprek ging al snel over op andere zaken en het bezoek liep ten einde.

De volgende middag kreeg ik de ingeving om het avondeten dat ik aan het koken was naar zuster Morgan en haar man te brengen voor hun trouwdag. Ik wuifde die ingeving eerst weg omdat ik maar een gewone doordeweekse maaltijd aan het bereiden was. Zo'n eenvoudige gerecht was toch niet geschikt voor

zo'n speciale gelegenheid.

Maar de ingeving bleef. Ik belde mijn man op het werk, hopenoed dat hij het ook geen goed idee vond. Maar hij moedigde me juist aan zuster Morgan te bellen en te zeggen dat ik avondeten kwam brengen.

Ik durfde mijn vriendin uit schaamte voor mijn eenvoudige maaltijd en door de gedachte om aanmatigend over te komen niet te bellen, maar kon het gevoel niet van me afzetten dat ik mijn avondeten moest delen. Dus deed ik het eten in een schotel en liep nerveus naar de overkant van de straat.

Bij de tuin aangekomen, zag ik broeder en zuster Morgan hun auto instappen. Ik zei dat ik avondeten voor hun trouwdag had meegenomen en hoopte dat ze dat niet erg vonden.

Er verscheen een glimlach op zuster Morgans gezicht. Ze legde uit dat ze hun trouwdag maar in een snackbar in de buurt wilden vieren, omdat ze door de kankerbehandelingen te moe was om zelf te koken of

ergens anders heen te gaan. Ze leek opgelucht dat ze thuis kon blijven om daar te eten.

Ik voelde me opgelucht en blij dat ze mijn eenvoudige maaltijd aannamen.

Nog geen twee maanden later, toen zuster Morgan haar kankerbehandelingen net achter de rug had, overleed haar lieve man aan een plotselinge ziekte. Hun trouwdag die paar weken daarvoor was de laatste die ze samen hadden gevierd.

Ik heb die zomer veel geleerd over het volgen van de stille, zachte stem van de Geest ten dienste van anderen. De hulp die aan ons wordt gevraagd — of ingegeven — kan in onze ogen ongemakkelijk, ongelegen of bescheiden zijn, maar wel precies wat nodig is. Door deze gebeurtenis heb ik de moed gekregen om te dienen in welke vorm de Heer me ook nodig heeft. Ook is mijn geloof toegenomen 'om hemelse hulp' te verlenen ('Wij zusters in Zion', *Lofzangen*, nr. 200). ■ Jennifer Klingonsmith (Utah, VS)

OP DE geruststellingen VAN DE HEER VERTROUWEN

Onze beproevingen worden niet altijd weggenomen, maar we kunnen de geruststellingen van de Heer zoeken en weten dat alles goed is, ook in moeilijke tijden.

Mindy Anne Leavitt

Kerkelijke tijdschriften

Ik zat in de celestiale zaal van de tempel na te denken over mijn leven — het verliep niet echt zoals ik in gedachten had. Net als vele andere jongvolwassenen maalden allerlei zorgen door mijn hoofd. Hoe kon ik goede cijfers met een

sociaal leven combineren? Moest ik mijn baan opzeggen? Er een tweede bij zoeken? Hoe kon ik geld sparen terwijl ik niets had? Waarom was ik nog niet getrouwd? Er leek geen einde aan die lijst te komen. Ik was naar de tempel gegaan om gemoedsrust te vinden. Ik bad om de geruststelling dat mijn leven in de handen van mijn hemelse Vader lag. ‘Komt alles wel goed in mijn leven?’ vroeg ik me af. Het antwoord kwam snel en zeker bij mij binnen: ‘Alles is goed.’

Op dat moment begreep ik dat mijn leven weliswaar niet verliep zoals ik het had gepland, maar wel volgens *zijn* plan en dat Hij aan het roer stond. Die zoete geruststelling dat Hij weet wie ik ben en voor mij zorgt, ook al neemt Hij mijn beproevingen niet altijd weg, heeft me door vele moeilijkheden heen geholpen. Als we die geruststellingen gaan begrijpen, ernaar zoeken en erop wachten, mogen we weten dat de Heer ons steunt met de lasten die op ons drukken.

Geruststelling in plaats van bevrijding

Het is duidelijk dat onmiddellijke bevrijding van onze beproevingen niet altijd het antwoord van de Heer op onze smeekbeden is. Hij kan ons juist zegenen met waardevolle geruststellende momenten door persoonlijke openbaring — de geruststelling dat Hij ons leven bestuurt en een uitweg voor onze beproevingen zal bieden. Die geruststellingen bevrijden ons vaak niet direct van onze beproevingen, maar kunnen ons wel de nodige kracht geven om onszelf te bevrijden — al is die bevrijding eenvoudigweg de troost van de Heilige Geest. In de Schriften staan veel voorbeelden van hoe de Heer vaak geruststelling aan bevrijding vooraf laat gaan.

Toen Helaman zijn 2060 jonge soldaten en andere Nephitische troepen aanvoerde, was een geruststellende belofte van de Heer hun deel. Na vele maanden lang op voedsel en versterking te hebben gewacht, stonden zij op het punt om van de

honger om te komen toen er een klein leger mannen met voedsel arriveerde. Ze vreesden echter dat deze schamele aanvulling van hun strijdmacht onvoldoende was, dus wendden ze zich uiteindelijk tot de Heer en 'stortten [hun] ziel uit in gebed tot God, dat Hij [hun] sterk zou maken en bevrijden'. Nadat ze gebeden hadden, tekent Helaman op, gaf 'de Heer, onze God, ons de verzekering [...] dat Hij ons zou bevrijden; ja, in zoverre dat Hij onze ziel geruststelde en ons een groot geloof schonk, en ons deed hopen op onze bevrijding in Hem' (Alma 58:10–11). Deze geruststelling gaf Helaman en zijn soldaten de kracht om te volharden en hun vijanden te overwinnen.

Joseph Smith ontving ook geruststelling van de Heer toen hij in de gevangenis te Liberty zat. Op zijn vurige gebed werd tegen hem gezegd:

'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

'en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren' (LV 121:7–8).

Die belofte gaf Joseph de moed en vastberadenheid om in nageoeg ondraaglijke ontberingen te volharden.

In deze en vele andere voorbeelden (zie onder meer ook Mosiah 24:8–16) verlost de Heer de getrouwen niet zomaar direct van hun beproevingen. Nee, Hij bezocht ze met de *geruststelling* dat Hij ze op zijn tijd *zou* bevrijden. Die geruststellingen vergeleek ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen

DE ZEKERHEID VAN ZIJN MACHT

'We krijgen allemaal met tegenspoed te maken.

[...] Dat zal ons troosten als we in verdriet moeten wachten op de belofte van de Heiland dat Hij, uit ervaring, weet hoe Hij ons moet genezen en helpen. Het Boek van Mormon verzekert ons dat Hij de macht heeft om ons te troosten en te helpen. En geloof in die macht schenkt ons het nodige geduld terwijl we bidden, werken en op hulp wachten.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Tegenspoed', *Liahona*, mei 2009, 24.

met 'pakketjes geestelijk zonlicht' die onze hemelse Vader op ons pad plaatst 'om [ons] op te beuren'.¹ Soms is die geruststelling alles wat we nodig hebben om in beproevingen te volharden, omdat we weten dat bevrijding uiteindelijk zal volgen.

Geruststelling zoeken

Het leven is moeilijk. Er zijn tijden van vertwijfeling, waarin het ons ontbreekt aan zelfvertrouwen en de kracht om over tegenspoed heen te komen, waarin we de hoop verliezen. Onze beproevingen lijken vaak eindeloos aan te houden. En hoewel we

soms ongevraagd een geruststellende belofte ontvangen, is het vaker zo dat we naar geruststelling zullen moeten zoeken die ons licht aan het einde van de tunnel belooft.

De geruststellingen van de Heer komen vaak door de stem van zijn dienstknechten: plaatselijke leiders, instituuts- en zondagsschoolleerkrachten, en in het bijzonder zijn profeten en apostelen. Carol F. McConkie, eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, heeft ons daaraan herinnerd: 'In hun woorden horen we de stem van de Heer en voelen we de liefde van de Heiland.'²

Die geruststellingen komen ook door de stem van de Geest als we in vurig gebed met onze hemelse Vader communiceren, de Schriften lezen en overpeinzen, naar de tempel en onze kerkbijeenkomsten gaan, anderen dienen en proberen het goede te doen. Kortom, de geruststelling van de Heer komt als we 'Hem met heel [ons] hart en met heel [onze] ziel zoek[en]' (Deuteronomium 4:29) en zijn geboden gehoorzamen.

Helaman en zijn legers werden na vele oprechte gebeden gerustgesteld; Joseph Smith ontving geruststelling na overpeinzing en gebed. In beide situaties beproefde de Heer hun geduld en geloof alvorens hen gerust te stellen. In tijden van beproeving biedt ons geloof dus houvast en zullen we geduld moeten oefenen.

Op geruststelling wachten

Ons geduld wordt vaak op de proef gesteld, zo is het ook met de geruststelling van de Heer:

die komt niet altijd op de manier en het moment die wij verwachten. We moeten wellicht bidden voor 'ogen om te zien' (Ezechiël 12:2) hoe de hand van de Heer en zijn geruststelling in ons leven werken. Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd hoe de tedere barmhartigheden van de Heer die geruststellingen kunnen insluiten en dat zij 'niet willekeurig of slechts bij toeval plaatsvinden. Door getrouwheid en gehoorzaamheid worden we in staat gesteld om deze belangrijke gaven te ontvangen. En door de timing van de Heer kunnen we ze meestal herkennen.'³

Wachten op bevrijding of de zekerheid van bevrijding vergt vaak meer geduld dan we menen te hebben. We moeten misschien grote beproevingen ondergaan voordat we enige vorm van zekerheid ontvangen. Ouderling Scott heeft uitgelegd dat de 'pakketjes geestelijk zonlicht' waarin de Heer voorziet 'vaak komen als de beproeving het ergst is geweest, als blijk van medeleven en liefde van een alwetende Vader.

Ze wijzen de weg naar groter geluk, meer inzicht, en ze sterken [onze] vastbeslotenheid om zijn wil te aanvaarden en te gehoorzamen.'⁴ Als we trouw en gehoorzaam blijven bij beproevingen, zullen de geruststellingen van de Heer ons helpen om dat te blijven.

Onze grootste geruststelling

Hoe veel geruststellingen we ook ontvangen dat onze hemelse Vader ons en onze situatie kent, uiteindelijk zal dat niet voldoende voor ons zijn om tot het einde toe te volharden als we geen geloof en hoop in Jezus Christus hebben. Dankzij de verzoening kunnen we de absolute hoop hebben dat we op een dag van al onze beproevingen bevrijd zullen worden. We kunnen ook weten dat onze Heiland er is en volmaakt met ons mee kan voelen, omdat Hij 'onder alle dingen is neergedaald, waardoor Hij alle dingen doorgrondde' (LV 88:6). Hij begrijpt onze beproevingen en ons verdriet omdat Hij 'pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken [heeft] doorstaan [...] opdat Hij [...] zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden' (Alma 7:11–12).

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Onze grootste houvast in Gods plan is dat ons een Heiland was beloofd, een Verlosser, die ons door ons geloof in Hem, als overwinnaar boven die toetsen en beproevingen zou uittillen. [...] Alleen als we deze goddelijke liefde ten volle waarderen, zal dat ons eigen geringer lijden, ten eerste draaglijk, vervolgens

begrijpelijk en ten slotte verlossend maken.'⁵ Hem en zijn verzoening leren kennen is een geruststelling op zich.

Alles is goed

Als we de geruststellingen van de Heer begrijpen, ernaar zoeken en erop wachten, zullen die zeker komen. We dienen die kostbare momenten te onthouden, ze op te schrijven en er vaak aan te denken. Het is van groot belang erop te vertrouwen en te geloven, net zoals Helaman en zijn mannen en de profeet Joseph geloofden, dat de Heer zijn beloften aan ons zal vervullen. Hij herinnert ons door zijn geruststellingen aan die beloften. Ook al worden onze beproevingen daarmee niet altijd direct weggenomen, weten we dat onze hemelse Vader bij ons is om ons door alles heen te steunen en bij te staan.

Na mijn ervaring in de tempel die dag, zijn mijn beproevingen niet afgenomen. Ik had niet opeens hoge cijfers, meer geld of allemaal afspraakjes. Wat ik wel had was de kalme zekerheid dat alles goed zou komen ondanks mijn beproevingen, want de Heer wilde zijn beloften om mij te bevrijden nog steeds nakomen. Door die zekerheid weet ik dat alles goed is. ■

NOTEN

1. Zie Richard G. Scott, 'Vertrouw op de Heer', *De Ster*, januari 1996, 16.
2. Carol F. McConkie, 'Leven naar de woorden van de profeten', *Liahona*, november 2014, 77.
3. David A. Bednar, 'De tedere barmhartigheden van de Heer', *Liahona*, mei 2005, 100.
4. Richard G. Scott, 'Vertrouw op de Heer', 16.
5. Jeffrey R. Holland, 'Als een gebroken kruik', *Liahona*, november 2013, 40.

De 'pakketjes geestelijk zonlicht [...] komen vaak als de beproeving het ergst is geweest, als blijk van het medeleven en de liefde van een alwetende Vader. Ze wijzen de weg naar groter geluk.'

Lena Hsin-Yao Cho

Ik ging in 2005 vanuit mijn woonplaats NanTze (Taiwan) op zending naar het noorden van Californië.

Het gebied waaraan mijn collega en ik waren toegewezen was niet groot. Binnen vier en een halve maand waren we in elke straat in de hoofdplaats langs de deuren gegaan. Het zendingswerk was moeilijk en mensen gingen vaak tegen ons tekeer. We hadden weinig onderzoekers. Het werk kwam in mijn beleving niet van de grond. Na zo'n vier maanden in dat gebied was ik er wel klaar mee. Ik was ervan overtuigd dat ik overgeplaatst zou worden.

Zondagavond wachtte ik bij de telefoon tot mijn zoneleider belde. Toen hij meldde dat ik nog zes weken in hetzelfde gebied zou blijven, kon ik mijn oren niet geloven. Ik dacht dat er een vergissing in het spel was!

De week erop was een totale ramp voor mij en waarschijnlijk ook voor mijn collega en de mensen onder onze hoede. Ik wilde er niet aan dat dit de juiste beslissing was. Ik zette wel een brede glimlach op wanneer we mensen zagen of spraken, maar diep van binnen bleef ik ongelukkig. Trots als ik was, hield ik mezelf voor dat ik niet was waar ik behoorde te zijn. Ik hoopte nog steeds dat mijn zendingspresident zou bellen met de mededeling dat ik naar een ander gebied zou worden overgeplaatst.

Geen overplaatsing

Mijn zendingspresident moest zich hebben vergist — wat kon ik in vredesnaam nog leren door langer in dit gebied te blijven?

Hoe de geruststelling kwam

De volgende zondagochtend maakte ik me met tegenzin klaar om naar de kerk te gaan, toen de telefoon overging. Het was de zendingspresident. Hij begroette me zoals gebruikelijk met zijn vriendelijke, oprechte stem en zei toen: ‘Zuster Cho, toen ik gisteren zat te lunchen dacht ik aan je en had ik het gevoel dat ik je moest bellen en laten weten dat je op de juiste plek bent. Je bent waar je behoort te zijn.’ Ik barstte in tranen uit toen ik zijn woorden hoorde.

Ik bedankte hem en hing op. Terwijl ik begon te huilen, kreeg ik het onmiskenbare gevoel dat er *inderdaad* nog iets voor mij af te maken viel in ons gebied. Ook wist ik dat mijn hemelse Vader mijn gedachten en frustratie kende. Hij begreep mijn zwakheid en had zijn dienstknecht gestuurd om me gerust te stellen.

Na dat telefoontje begon ik mezelf bijeen te rapen. Ik bad elke dag om kracht en meer inzicht in hoe ik kon doen wat de Heer van mij verwachtte. De vijf weken daarna zagen mijn collega en ik vaak wonderen gebeuren door voldoende geloof te oefenen om hard te werken. Iemand die echt was voorbereid en de kerk onderzocht, was in ons gebied komen wonen en liet zich nog in diezelfde periode dopen.

We werden ook bij mensen in huis genodigd waar we eerst niet welkom waren. We ontmoetten veel nieuwe mensen die een moeilijke tijd doormaakten en konden hun met de troostende woorden van God tot zegen zijn. Hoewel sommigen er toen niet voor kozen zich te laten dopen, zal ik nooit hun stralende gezicht vergeten, of hoe de Geest en de liefde van God hun — en mijn — hart raakten.

Wat ik leerde

Ik leerde dat de Heer ieder van ons werkelijk kent; Hij stuurt zijn zendingen niet zonder reden naar bepaalde plaatsen. Ik leerde dat we aan een gebied worden toegewezen omdat de Heer ons daar als werktuig wil gebruiken om zijn werk te volbrengen. Als we onszelf in zijn handen leggen, gebeuren er wonderen en worden harten verzacht, ook al zien we niet hoe dat mogelijk is.

Ik leerde nog iets belangrijks: dat mijn zendingspresident, net als andere kerkleiders, werkelijk door God in zijn dienst geroepen was. De Heer maakt onze leiders geschikt om openbaring en inspiratie te ontvangen die we voor het welzijn van onze ziel nodig hebben.

Ik ben eeuwig dankbaar voor de ervaringen die mogelijk waren omdat ik *niet* werd overgeplaatst. ■

De auteur woont in Utah (VS).

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever
in het Eerste
Presidium

In een hectische **WERELD LEVEN**

*Als het leven, met het snelle tempo en de spanning ervan,
het u moeilijk maakt om u te verheugen, dan is het misschien
tijd om u te concentreren op wat het belangrijkste is.*

Hebt u ooit in een vliegtuig turbulentie meegemaakt? De belangrijkste oorzaak van turbulentie is een plotselinge verandering in de luchtstroom waardoor het vliegtuig op en neer gaat, heen en weer slingert en tuimelt. Hoewel vliegtuigen bestand zijn tegen veel meer turbulentie dan op een gewone vlucht gebruikelijk is, kan dit fenomeen de passagiers toch verontrusten.

Weet u wat een piloot doet als er turbulentie is? Een leerling-piloot denkt misschien dat het goed is de snelheid te verhogen om sneller door de turbulentie heen te komen. Maar dat kan verkeerd zijn. Ervaren piloten weten dat er een optimale penetratiesnelheid is om de negatieve gevolgen van turbulentie tot een minimum te beperken. En in de meeste gevallen houdt dat in dat de snelheid wordt teruggebracht. Hetzelfde principe geldt voor verkeersdrempels.

Daarom is het in ongunstige omstandigheden van belang dat we het wat kalmer aan doen, het evenwicht herstellen en ons op de hoofdzaken concentreren.

Het tempo van het hedendaagse leven

Een van de kenmerken van het hedendaagse leven is dat we het tempo steeds verder opvoeren, ongeacht turbulentie of obstakels.

Laten we eerlijk zijn: het is niet moeilijk om het druk te hebben. We vullen allemaal met gemak onze agenda. Sommige mensen meten hun

Relatie met God

eigenwaarde zelfs aan de omvang van hun lijst met bezigheden af.

Verstandige mensen weerstaan de verleiding om verwickeld te raken in de haastige spoed van het

dagelijks leven. Ze geven gehoor aan het advies: 'Het leven houdt meer in dan toenemende snelheid.'¹ Kortom, ze concentreren zich op wat het belangrijkste is.

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'We moeten sommige goede dingen laten lopen om andere te kiezen die beter of het beste zijn, omdat ze geloof in de Heer Jezus Christus bevorderen en ons gezin sterken.'²

De zoektocht naar het allerbeste leidt onvermijdelijk tot de fundamentele beginselen van het evangelie van Jezus Christus — de eenvoudige en prachtige waarheden die door een liefdevolle, eeuwige en alwetende Vader in de hemel aan ons zijn geopenbaard.

Hoe kan ik te weten komen wat het belangrijkste is?

Instinctief weten we volgens mij best hoe belangrijk de basisbeginselen zijn. Maar soms worden we afgeleid door allerlei dingen die zo aantrekkelijk lijken.

Drukwerk, uiteenlopende mediabronnen, elektronische apparaten en snufjes — die nuttig zijn als ze op de juiste wijze gebruikt worden — kunnen schadelijke afleidingen vormen of ons meedogenloos isoleren.

Maar te midden van de talloze stemmen en keuzen heeft de nederige Man uit Galilea zijn handen uitgestrekt, in afwachting. Zijn eenvoudige boodschap luidt: 'Kom dan en volg Mij' (Lukas 18:22). Hij spreekt niet met een krachtige megafoon, maar met de stem van een zachte stilte (zie 1 Koningen 19:12). De fundamentele boodschap van het evangelie gaat heel gemakkelijk verloren in de stortvloed van informatie die van alle kanten op ons af komt.

In de heilige Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten wordt nadruk gelegd op de fundamentele

beginselen en leerstellingen van het evangelie. We keren terug naar deze fundamentele beginselen, naar de zuivere leer, omdat ze de poort zijn naar diepzinnige waarheden.

De grondbeginselen: vier belangrijke relaties

Als we ons tot onze hemelse Vader wenden en in de belangrijkste dingen naar zijn wijsheid streven, leren we keer op keer hoe belangrijk deze vier relaties zijn: met onze God, met de andere gezinsleden, met onze medemens en met onszelf. Als we gewillig ons eigen leven evalueren, zien we in waar we van de weg 'die nog veel verder omhoog voert' zijn afgedwaald. Dan worden de ogen van ons begrip geopend en weten we wat we moeten doen om ons hart te zuiveren en ons leven opnieuw richting te geven.

Ten eerste is onze relatie met God uiterst heilig en essentieel. Wij zijn zijn geestkinderen. Hij is onze Vader. Hij wil dat wij gelukkig zijn. Als wij Hem zoeken, als we meer over zijn Zoon, Jezus Christus, leren, als we ons hart openstellen voor de Heilige Geest, wordt ons leven kalmer en evenwichtiger. We ervaren meer vrede, vreugde en voldoening als we ons uiterste best doen om volgens Gods eeuwige plan te leven en zijn geboden te onderhouden.

Wij verbeteren onze relatie met onze hemelse Vader als we meer over Hem leren, als we met Hem communiceren, als we ons van onze zonden bekeren en als we Jezus Christus actief volgen. Want 'niemand komt tot de Vader

Relatie met de andere gezinsleden

dan door [Christus]' (Johannes 14:6). Als wij onze relatie met God willen verbeteren, moeten we wat zinvolle tijd alleen met Hem doorbrengen. Als we ons rustig op onze dagelijkse gebeden en Schriftstudie concentreren, en er altijd naar streven om een geldige tempelaanbeveling te hebben, zijn dat enkele verstandige tijdsinvesteringen om dichterbij onze hemelse Vader te komen. Laten we gehoor geven aan de uitnodiging in Psalmen: 'Geef het op en weet dat ik God ben' (Psalmen 46:11).

Relatie met onze medemens

Onze tweede belangrijke relatie is die met de andere gezinsleden. Aangezien geen ander succes opweegt tegen falen in het gezin³, moeten de gezinsrelaties een hoge prioriteit hebben. We ontwikkelen sterke en liefdevolle gezinsrelaties als we eenvoudige dingen met elkaar doen, zoals samen eten, gezinsavond houden en gewoon plezier met elkaar hebben. In het gezin wordt *liefde* eigenlijk als volgt gespeld: *t-i-j-d*, tijd. Als we tijd voor elkaar nemen, is dat de sleutel tot harmonie in het gezin. We praten met elkaar, niet over elkaar. We leren van elkaar en waarderen elkaars verschillen en overeenkomsten. We ontwikkelen een goddelijke band met elkaar als we God door middel van gezinsgebed, Schriftstudie en kerkbezoek samen benaderen.

De derde belangrijke relatie is die met onze medemens. We ontwikkelen die relatie persoon na persoon — door open te staan voor de behoeften van anderen, door anderen te dienen en door onze tijd en talenten beschikbaar te stellen. Ik was diep onder de indruk van een zuster die gebukt ging onder ouderdom en ziekte, maar besloot dat als ze niet veel meer kon doen, ze in ieder geval kon luisteren. Iedere week zocht ze mensen uit die er bezorgd of ontmoedigd uitzagen.

Ze bracht tijd met ze door en luisterde naar ze. Ze was een zegen voor veel mensen in haar omgeving.

De vierde belangrijke relatie is die met onszelf. Het klinkt misschien vreemd om een relatie met onszelf te hebben, maar die hebben we wel. Sommige mensen kunnen niet met zichzelf overweg. Ze bekritisieren zichzelf voortdurend totdat ze een hekel aan zichzelf krijgen. Ik wil u graag aanmoedigen om minder gehaast te zijn en wat tijd te nemen om uzelf beter te leren kennen. Maak eens een wandeling in de natuur, kijk eens naar een zonsopgang, geniet van de scheppingen van God, denk na over de waarheden van het herstelde evangelie en bedenk wat die voor u betekenen. Ga uzelf zien zoals onze hemelse Vader u ziet — als een dierbare dochter of zoon met een goddelijk potentieel.

Kracht in eenvoud

U krijgt geen kracht uit verwoede activiteiten, maar wel als u gevestigd bent op een stevig fundament van waarheid en licht. U krijgt kracht als u uw aandacht en inspanningen op de fundamentele beginselen van het herstelde evangelie van Jezus Christus richt. U krijgt kracht als u aandacht besteedt aan de belangrijkste goddelijke zaken.

Laten we ons leven vereenvoudigen. Laten we de nodige veranderingen aanbrengen zodat we gericht zijn op de ongelofelijke pracht van het eenvoudige, nederige pad van christelijk discipelschap — het pad dat altijd naar een zinvol, vreugdevol en vredig leven voert. ■

Relatie met onszelf

Uit een toespraak in de algemene oktoberconferentie van 2010.

NOTEN

1. Mahatma Gandhi. In: Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), 356.
2. Dallin H. Oaks, 'Goed, beter, best', *Liahona*, november 2007, 107.
3. J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42; zie ook Conference Report, april 1935, 116.

ONZE PLEK

EEN ONVERWACHTE VRAAG

Na mijn zending was het moeilijk om werk te vinden. Uiteindelijk had ik een sollicitatiegesprek. De baan was een buitenkans, maar ik was bang dat ik niet volledig aan de vereisten voldeed. Toen ik aan de beurt was voor mijn gesprek, zat ik zenuwachtig tegenover de manager. Toen ik op zijn bureau keek, zag ik een vel papier met de vragen die hij de kandidaten stelde. Mijn hart

bonsde heftig. De terminologie van de vragen zag er moeilijk uit.

De manager pakte mijn cv en begon vragen te stellen over mijn werkervaring. Toen hij 'voltijdzending' zag staan, vroeg hij wat ik op mijn zending had gepredikt.

Ik vertelde hem over profeten, het heilsplan en eeuwige gezinnen. Hij glimlachte en zei: 'Ik wil je graag aan mijn gezin voorstellen.'

Hij pakte opnieuw het vel papier met de vragen. Ik werd weer zenuwachtig. Hij vroeg: 'Heb je woonruimte in Manilla?' Hij liet me niet eens antwoorden en zei: 'Zo niet, dan moet je ernaar op zoek gaan. Je begint morgen.'

Het was een wonder. Ik zal nooit vergeten dat het vervullen van een zending bijzonder nuttig voor mijn sollicitatiegesprek was. ■

Alvin A. (Filipijnen)

GEMOEDSRUST BIJ VERVOLGING

Ik ging rechtop zitten toen ik het onderwerp van de volgende spreekster hoorde: waarom de mormoonse kerk het bij het verkeerde eind heeft en waarom mormonen hypocriet en haatdragend zijn. Tijdens de spreekbeurt voelde ik mijn wangen branden. Ik was geschokt en voelde me verraden. Hoe kon mijn eigen vriendin, die wist dat ik lid van de kerk was, ten overstaan van de hele klas zulke lasterlijke opmerkingen maken?

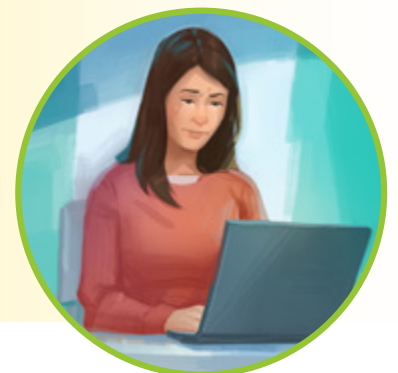
Na de bel werd ik aangesproken door de spreekster en enkele van mijn andere vriendinnen. De Geest brandde in me, en ik zei dat wat ze had gezegd niet waar was en dat de kerk helemaal niet haatdragend is ten opzichte van andere mensen. Ze

bestookten me met valse uitspraken en beschuldigingen. Ik voelde me alleen. Ik dacht: is dat nou eerlijk, dat ik word vervolgd om wat ik geloof?

Toen ik thuiskwam, zag ik dat mijn oma me een e-mail had gestuurd. Daarin vroeg ze me om Mattheüs 5:11-14 te lezen. Met tranen in mijn ogen las ik: 'Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u; want uw loon is groot in de hemelen; want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn. [...] U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn.'

Toen ik die woorden las, werd mijn hart door de Heilige Geest vervuld. Ik weet dat vervolging ons getuigenis kan versterken, en ik weet dat de zegeningen in de hemel ruimschoots opwegen tegen de pijn die we hier op aarde moeten verduren. De Heiland heeft het voor ons mogelijk gemaakt om gemoedsrust te vinden als we worden vervolgd omdat we zijn evangelie naleven. En daar ben ik heel dankbaar voor. ■

Beka F. (Montana, VS)

MIJN MUZIKALE ONTSNAPPINGSMIDDEL

Toen ik tijdens een schoolreisje in de bus zat, zat ik voor een meisje dat steeds grove opmerkingen en grapjes maakte waardoor ik mij niet op mijn gemak voelde. De leerkrachten en andere leerlingen zeiden dat ze moest ophouden, maar ze ging gewoon door. Ik wist niet wat ik moest doen, dus pakte ik mijn MP3-speler om naar mijn lievelingsmuziek te luisteren.

Ik zette de shuffle-functie aan, en een van de eerste liedjes die ik hoorde was een lied van youth.lds.org/music. Ik wilde dat liedje overslaan, maar ik voelde van binnen dat ik ernaar moest luisteren. Ik bleef twintig minuten lang

naar inspirerende muziek luisteren. De woorden moedigden me aan om standvastig te blijven, en herinnerden me eraan dat ik een dierbare dochter van onze hemelse Vader ben.

Later die week ging ik naar een dansavond op school. Hoewel ze de gekuiste versie van populaire dansliedjes speelden, begonnen veel kinderen van mijn leeftijd het verwijderde woord van een populair liedje te schreeuwen.

Opnieuw voelde ik me niet op mijn gemak. De leerkrachten zaten er vlak bij, maar leken het niet op te merken. Ik keek naar mijn pols. Ik zag mijn

armbandje van de jeugdconferentie waarop stond: 'Staat op heilige plaatsen en wordt niet aan het wankelen gebracht' (LV 87:8).

Ik wist dat ik mij niet op een heilige plaats bevond, dus liep ik weg totdat ze het volgende lied speelden.

Ik weet dat muziek veel invloed op ons kan hebben. Ik weet dat toen ik enkele dagen eerder naar de inspirerende muziek op mijn MP3-speler luisterde, ik de nodige moed had gekregen om de dansavond te verlaten. Door die ervaringen ben ik veel dichter bij onze hemelse Vader gekomen. ■
Alix B. (Nederland)

HET EVANGELIE NET ZO

UITDRAGEN ALS JOHANNES

Je kunt mensen helpen zich op de wederkomst van de Heiland voor te bereiden, net zoals Johannes de Doper dat met het oog op de eerste komst van de Heiland deed.

DE DOPER

Ryan Carr

Kerkelijke tijdschriften

Je vervult je zending alleen niet zoals Johannes de Doper in de 'woestijn van Judea' (Mattheüs 3:1). Je kleding is niet van 'kameelhaar' (Mattheüs 3:4). Je eet geen 'sprinkhanen en wilde honing' (Mattheüs 3:4). Maar je draagt het evangelie met hetzelfde doel als Johannes de Doper uit. Je bereidt mensen voor op de komst van Jezus met de boodschap: 'Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen' (Mattheüs 3:2).

De zending van Johannes de Doper was duidelijk: hij was iemand 'die vóór de Messias zou komen om de weg des Heren te bereiden' (1 Nephi 10:7). Maar zijn zending was niet gemakkelijk. De laatste profeet vóór hem was Maleachi, ruim 400 jaar eerder. 'Zonder een profeet begonnen de mensen zich in groepen af te splitsen, die het recht opeisten om de Schriften uit te leggen en het volk te leiden. Het ware begrip van Jehova nam onder deze groepen af.'¹

Ondanks de moeilijkheden in de tijd van Johannes, liepen menigten naar de woestijn uit om hem te horen prediken en doopte hij velen. Twee van de toekomstige apostelen,

Johannes de geliefde en Andreas, maakten door Johannes met Jezus kennis (zie Johannes 1:40).

Het evangelie in deze tijd uitdragen is net zo moeilijk. Het hedendaagse leven kent vele afleidingen. Wereldse filosofieën leiden mensen op een dwaalspoor. Steeds meer mensen leven niet langer naar hoge morele normen. Sommigen hebben geen boodschap aan religie.

Hoe speel je het in die omstandigheden toch klaar om het evangelie uit te dragen, zoals Johannes de Doper dat deed? Hier zijn enkele lessen uit zijn leven om je op weg te helpen:

Johannes wist wat zijn zending was. Hij wist dat hij geroepen was om mensen tot Christus te brengen (zie Lukas 1:16). Toen hij de Heiland zag, getuigde Johannes: 'Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt' (Johannes 1:29). Johannes haalde de mensen niet over om hem te volgen, maar hielp ze discipelen van Jezus Christus te worden. Johannes sprak als volgt over de Heiland: 'Hij moet meer worden, ik echter minder' (Johannes 3:30).

Johannes predikte de basisbeginselen van het evangelie van Jezus Christus. Hij leerde de mensen over gerechtigheid, barmhartigheid, eerlijkheid, moraliteit, vasten, gebed, bekeering en belijden van zonden, doop

door onderdompeling, opstanding en oordeel (zie Mattheüs 3; Lukas 3). Zijn onderricht kan als dat van de Heiland worden omschreven: ‘Ze stonden versteld van Zijn onderricht, want Hij onderwees hen als gezaghebbende’ (Markus 1:22).

Johannes leefde anders dan de wereld. Jezus vergeleek Johannes met wereldse leraren: Johannes was niet ‘iemand in kostbare kleren gekleed [met] prachtige kleding [...] in de paleizen’ (Lukas 7:25). Hij dronk ‘geen wijn en geen sterkedrank’ (Lukas 1:15). Johannes was ‘de stem van een

die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed’ (Markus 1:3). Hij onderrichtte met de macht van God, waardoor men de Geest voelde en tot bekering kwam.

Johannes was toegewijd. Een geleerde somde de eigenschappen van Johannes als volgt op: ‘Zijn onaflatende doelgerichtheid, zijn totale toewijding aan zijn speciale roeping en zijn volledige loyaliteit aan de Zoon van God. Deze eigenschappen, gekoppeld aan zijn goddelijke priesterschapsgesag, onbevreesde aard en persoonlijke rechtschapenheid, maken

hem tot een van de grootste figuren in de Schriften.’²

Als je je in het leven van Johannes de Doper verdiept, zie je dat hij meer was dan iemand die het unieke voorrecht had om Jezus Christus te dopen. Je ziet dat hij door zijn leven en zending mensen op de komst van de Heiland voorbereidde, net als jij. ■

NOTEN

1. S. Kent Brown en Richard Neitzel Holzapfel, ‘De vijfhonderd verloren jaren: van Maleachi tot Johannes de Doper’, *Liahona*, december 2014, 30.
2. Robert J. Matthews, ‘John the Baptist: A Burning and a Shining Light’, *Ensign*, september 1972, 79.

WAAROM BEN JE IN DEZE TIJD OP AARDE?

‘Jullie en ik zullen ons over zijn komst verheugen, en wij zullen de Heer bedanken omdat Hij ons naar de aarde heeft gestuurd om onze heilige plicht te vervullen en om de wereld op zijn wederkomst voor te bereiden.’

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De wereld op de wederkomst voorbereiden’, *Liahona*, mei 2011, 52.

MAAR STEL DAT...

Vragen over op zending gaan

Als je tijd om op zending te gaan nadert, vraag je je misschien af: kan ik dat eigenlijk wel? Ja, dat kun je! Het is misschien niet makkelijk, maar je zult er nooit spijt van krijgen.

Je op een zending voorbereiden kan eng zijn. Er zijn nogal wat dingen waar je je zorgen om kunt maken — geld, kennis, verlegenheid — maar hoe dan ook, je kunt de geruststelling en moed vinden die je nodig hebt. Hier zijn enkele gebruikelijke vragen en antwoorden om je angsten te overwinnen en het geloof te vinden om door te pakken.

Stel dat ik niet genoeg over de Schriften of het evangelie weet, wat dan?

Vorbereiding op een zending omvat zeker de noodzaak om je in het evangelie te verdiepen, maar je hoeft niet alles te weten voordat je gaat. Als jongeman was ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen bijvoorbeeld bang dat hij niet op een zending voorbereid was. Hij zei: 'Ik herinner me dat ik bad: "Hemelse Vader, hoe kan ik nou op zending gaan terwijl ik zo weinig weet?" Ik geloofde in de kerk, maar vond mijn geestelijke kennis erg

beperkt. Terwijl ik bad, kreeg ik deze ingeving: "Je weet niet alles, maar je weet genoeg!"¹

Je doet kennis van het evangelie op als je je best doet om evangeliebeginselen te leren en de Schriften bestudeert. En je staat er niet alleen voor. De Heilige Geest zal je leiden en je krijgt hulp van je collega's, leidinggevenden in het zendingsveld en je zendingspresident. Onthoud wat ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Het gaat niet om de hoeveelheid geloof of de mate van je kennis — het gaat om de integriteit die je betoont ten aanzien van het geloof dat je hebt en de waarheid die je al kent.'²

Stel dat ik niet zeker weet of ik een getuigenis heb, hoe moet dat dan?

Een getuigenis verkrijgen is belangrijk voor je voorbereiding op een zending. Je voelt wellicht dat je getuigenis zwak is, maar dat zal sterk worden

als je er weloverwogen aan werkt. Bedenk het volgende:

- *Zoek stille momenten voor studie en gebed.* Je hebt tijd nodig waarin je de inspiratie van de Geest kunt voelen.
- *Leef het evangelie na.* Lees in Johannes 7:17 waarom je getuigenis daardoor zal toenemen.
- *Ga stukje bij beetje te werk.* '[Je] geestelijke reis zal je hele leven duren. Wij weten in het begin en zelfs onderweg niet alles. Onze bekering vindt stap voor stap [...] plaats.'³

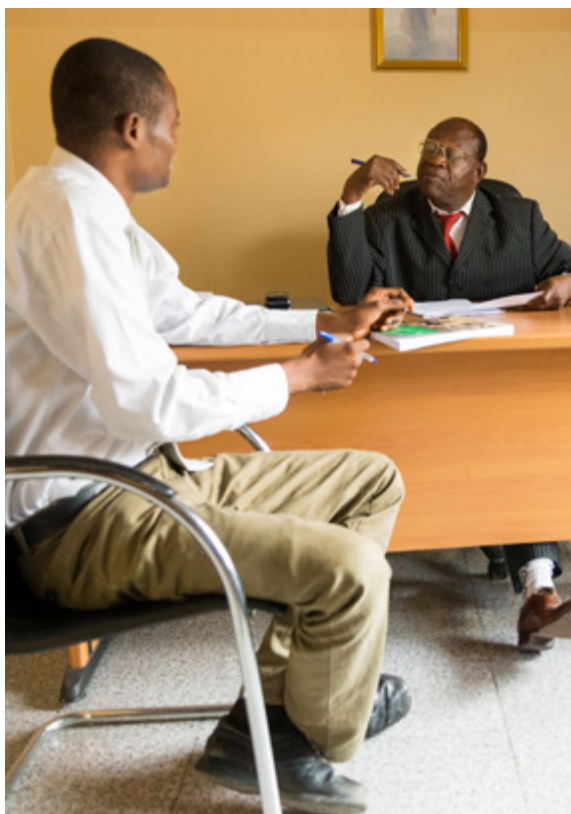
Bedenk ook dat je getuigenis misschien sterker is dan je beseft. Ouderling Holland heeft het volgende verhaal verteld: 'Een veertienjarige jongen zei onlangs een beetje aarzelend tegen mij: "Broeder Holland, ik kan nog niet zeggen dat ik weet dat de kerk waar is, maar ik geloof het wel." Ik heb die jongen geknuffeld tot zijn ogen uitpuilden. Ik zei [...] tegen

hem dat *geloof* een mooi woord is en een nog mooiere daad, en dat hij zich nooit hoeft te verontschuldigen dat hij “alleen maar gelooft”. Ik vertelde hem dat Christus zelf heeft gezegd: “Wees niet bevreesd, geloof alleen” [...]. Ik vertelde deze jongen dat geloof altijd de eerste stap naar overtuiging was [...]. En ik vertelde hem dat ik trots op hem was vanwege zijn eerlijke zoektocht.⁴

Stel dat ik me niet waardig voel, wat doe ik dan?

Als er iets in je leven niet deugt, kun je ermee afrekenen. Je bisschop of gemeentepresident zal je uitleggen wat je moet doen om door de verzoening van Jezus Christus rein te worden. Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Ik verzoek [...] je dringend om niet te bidden of je wel [op zending] moet gaan, maar de Heer te vragen of Hij je wil helpen om een waardige, bevoegde voltijdzending te worden.’⁵

JONGE VROUWEN: BESLUITEN OP OP ZENDING TE GAAN

Als jonge vrouw is het niet je plicht om op zending te gaan, maar heb je wel de gelegenheid. Bij je besluit om al dan niet op zending te gaan, spelen er wellicht vragen zoals:

- ▶ Is een zending voor mij weggelegd? Hoe kom ik erachter?
- ▶ Moet ik me nu op een voltijdzending voorbereiden?
- ▶ Wat zijn de redenen om een zending te overwegen?
- ▶ Zou ik wel een goede zendeling zijn?

Lees antwoorden en richtlijnen in het artikel 'Jonge vrouwen en de zendingsvraag', *Liahona*, januari 2013, 32-35.

Rebekah S. uit Rusland vertelt over haar ervaring: 'Ik had me weliswaar bekeerd, maar ik hield er een schuldgevoel en verdriet aan over. Ik dacht dat ik niet op zending kon gaan omdat ik te erge dingen had gedaan. Mijn bisschop en ringpresident hielpen me echter de genezende kracht van de verzoening in mijn leven in te zien. Ik ben erg dankbaar voor bekering! Waardig zijn is alles op een zending. Je kunt niet door de Geest onderwijzen als je Hem niet waardig bent (zie LV 42:14). Je moet vrede in je hart hebben om met heel je hart te dienen. Daar draait het om.'

Hoe overleef ik een zending zonder mijn familie en vrienden?

Het is moeilijk om afscheid te nemen van mensen om wie je geeft, vooral als je weet dat alles anders zal zijn wanneer je ze weer terugziet — voor je vrienden, voor je familie en vooral voor jou. Je maakt je misschien zorgen hoe je familie zonder jou financieel rondkomt of hoe ze over je zending zullen denken. Maar de Heer zal zorgen voor je dierbaren en ze zegenen voor jouw dienstvaardigheid (zie LV 100:1). Je zult ze wel missen, maar de Heer heeft je nodig om

andere gezinnen de vreugde van het evangelie te brengen. Geloof dat onze hemelse Vader het beste voor jou en je familie voor ogen heeft, en bedenk: 'Geloof is het vertrouwen dat God grote dingen voor ons in petto heeft.'⁶ De Heer heeft wonderbare zegeningen voor jou en je familie weggelegd als je in geloof voorwaarts gaat.

Stel dat ik denk een zending niet te kunnen betalen, hoe los ik dat op?

De kosten van een zending lijken misschien een groot offer, maar de Heer weet wat Hij van je vraagt. President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'Ik spreek tot de jongeman die geen idee heeft hoe hij een zending kan bekostigen. Dat weet ik ook niet. Maar dit weet ik wel: als je geloof hebt en besluit dat je gaan wilt, zal er een weg zijn.'⁷

Loran C. uit Engeland heeft het volgende meegemaakt: 'Ik was net met mijn zendingspapieren begonnen toen de bank me meedeelde dat ik een forse creditcardschuld had. Mijn bisschop en ik een stelden een begrotingsplan op met het bedrag voor aflossing, mijn zending, mijn tiende

en mijn andere uitgaven. Er kwamen veel offers bij kijken en ik dacht dat ik mijn doel niet zou kunnen bereiken. Ik betaalde echter trouw mijn tiende en de Heer schoot te hulp. Ik kreeg het benodigde geld van iemand die ik niet kende om mijn schuld af te betalen en mijn zendingsdoel te verwezenlijken.’

Stel dat ik verlegen ben en niet goed contacten leg, wat doe ik dan?

De gedachte dat je dag in dag uit mensen moet aanspreken die je niet kent, kan je benauwen. Sam L. uit Californië (VS) herinnert zich: ‘Voor iemand die zelfs niet graag de deur opendoet als er iemand aanbelt, was de gedachte dat ik met een evangelieboodschap bij een wildvreemde zou aanbellen volstrekt ondenkbaar.

‘Op een jeugdconferentie kregen we de opdracht om met zendingen op pad te gaan en het evangelie te verkondigen. Met echte zendingen meegaan? Naar echte mensen? Ik was zenuwachtig, maar dacht opeens aan een tekst uit de Schriften: ‘Want Ik ben de Heere, uw God, Die uw

rechterhand vastgrijpt en tegen u zegt: Wees niet bevreesd, Ik help u’ (Jesaja 41:13). Ik bad om die hulp, en hoewel ik nog steeds die verlegen jongen was, voelde ik me gesterkt door de Heilige Geest. Het lukte me zelfs om twee exemplaren van het Boek van Mormon weg te geven.’

Stel dat ik vind dat een zending mijn opleiding of loopbaan in de weg staat, wat dan?

Je denkt misschien dat je met een zending een eventuele opleiding of loopbaan en daarmee je toekomst op het spel zet, maar het tegendeel is waar. De Heiland wil dat je succesvol bent en zal je daarbij helpen. Niets van wat je opgeeft zal opwegen tegen de vruchten van je zendingswerk.

Veel jonge mensen hebben voor dezelfde beslissing gestaan. William H. uit Australië liet een veelbelovende rugbycarrière voor wat het was, zonder te weten of hij na zijn terugkeer nog wel enige kans maakte om te spelen. (Zie ‘Tijd om op zending te gaan’, *Liahona*, juni 2012, 50–52.) Joseph B. uit de Filipijnen liep het kantoor van

de secretaris van de universiteit binnen, bereid om een unieke droomkans op een opleiding op te geven. (Zie ‘Tot een brandoffer’, *Liahona*, september 2007, 40–42.) Of na je zending nu wel of niet gebeurt waar je op hoopte, geen enkele kans zal meer waard zijn dan je werk en dienstvaardigheid als zending.

Geen spijt

Onze hemelse Vader wil dat wij gelukkig zijn. Hij zal ons niet vragen iets te doen wat ons niet tot zegen en hulp is. Als je trouw doet wat de Heer van je vraagt, ook als dat moeilijk is, zul je merken dat de zegeningen die daaruit voortvloeien veel beter zijn dan wat de wereld ook te bieden heeft. Je zult nooit spijt krijgen dat je op zending bent gegaan. ■

NOTEN

1. Neil L. Andersen, ‘Je weet genoeg’, *Liahona*, november 2008, 13.
2. Jeffrey R. Holland, ‘Ik geloof, Heere’, *Liahona*, mei 2013, 94.
3. Neil L. Andersen, ‘Je weet genoeg’, 13.
4. Jeffrey R. Holland, ‘Ik geloof, Heere’, 94–95.
5. Richard G. Scott, ‘Nu is de tijd om een zending te vervullen!’ *Liahona*, mei 2006, 90.
6. Jeffrey R. Holland, ‘Het beste moet nog komen’, *Liahona*, januari 2010, 21.
7. Boyd K. Packer, ‘Come, All Ye Sons of God’, *Ensign*, augustus 1983, 71.

‘Een van mijn vriendinnen wil één keer iets slechts proberen zodat ze erover mee kan praten als mensen het erover hebben. Hoe maak ik haar duidelijk dat dat geen goed idee is?’

Een van de beste dingen die je kunt doen, is je vriendin eraan herinneren waarom we geboden hebben. Onze hemelse Vader geeft ons geboden omdat Hij ons liefheeft, Hij weet dat ze ons gelukkig maken en ertoe bijdragen dat we meer op Hem gaan lijken.

In het Nieuwe Testament zegt de Heiland: ‘Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht’ (Johannes 14:15). Zorg ervoor dat je vriendin beseft dat als we het goede kiezen, we laten zien dat we onze hemelse Vader en Jezus Christus liefhebben en dankbaar zijn voor zijn verzoening en evangelie.

Je kunt haar er ook aan herinneren dat slechte beslissingen tot slechte gevolgen leiden, ook als het om een enkele keer gaat. We kunnen niet zondigen en de gevolgen vermijden. Als we opzettelijk de geboden overtreden, verwijderen we ons van onze hemelse Vader en geven we Hem de indruk dat Hij niet zo belangrijk is als onze vriendinnen of andere mensen.

Onze hemelse Vader heeft ons lief, en als we zijn geboden onderhouden, zal Hij ons zegenen met de leiding van de Geest. Als we gehoorzaam zijn, zal de Geest ons meer leren dan we ooit door het experimenteren met zonde kunnen leren.

We hoeven niet te experimenteren.

Ik zou tegen je vriendin zeggen dat ‘al het goede van God komt, en al het kwade

komt van de duivel’ (Alma 5:40). Ik zou ook uitleggen dat alles wat we doen bepaalde gevolgen heeft, en dat we niets moeten doen wat ons kan schaden. We hoeven het kwaad niet te ervaren. Er is al zoveel kwaad om ons heen, en het is duidelijk te zien dat veel mensen problemen hebben omdat ze de geboden niet onderhouden.

Vinicius S. (17), São Paulo (Brazilië)

Vertel hoe jij verleiding hebt overwonnen

Vertel je vriendin dat het erom gaat hoe ze er in de ogen van de Heer voor staat. We

mogen ons eeuwig heil niet opgeven voor een kortstondige belevenis. En je kunt je vriendin veel beter helpen als je haar kunt vertellen hoe jij verleiding hebt overwonnen.

Emily G. (19), Puerto Rico

We hebben goddelijk potentieel

Je kunt vriendelijk uitleggen dat een enkele slechte beslissing misschien niet zo erg lijkt, maar dat het tot ernstiger zonden kan leiden. Je kunt ook deze tekst voorlezen: ‘Ik, de Heer, kan de zonde niet met de geringste mate van toelating aanschouwen’ (LV 1:31). Herinner je vriendin eraan dat zelfs een enkele ervaring met zonde ons ongevoelig kan maken voor de

inluisteringen van de Geest. Laat haar bovenal weten dat je haar liefhebt en dat het doen van de juiste keuzen deel uitmaakt van haar goddelijke potentieel als dochter van God.

Adriana F. (17), Arizona (VS)

Eén keer doet al pijn

Alle slechte dingen, zelfs als het maar een enkele keer is, verdrijven de Geest. Als de Geest vertrekt, is het gemakkelijker voor Satan om ons te verleiden om meer slechte dingen te doen. En we moeten ons van al onze zonden bekeren, hoe vaak we ze ook hebben begaan. Ons van ernstige zonden bekeren kan een lang en pijnlijk proces zijn.

Emily L. (14), Utah (VS)

Je bent misschien niet in staat om te stoppen

Ik zou mijn vriendin vertellen dat ze er niet eens aan moet denken. Het is geen goed idee om een keer iets verkeerd te doen. Je bent misschien niet in staat om ermee te stoppen als je er eenmaal mee bent begonnen. Onze hemelse Vader heeft ons geboden gegeven om ervoor te zorgen dat wij veilig en gelukkig zijn.

Douglas B. (13), Californië (VS)

Wees standvastig

Verzekeer haar ervan dat je haar liefhebt en haar wilt helpen het goede te doen. Ik weet uit eigen ervaring dat we niet dezelfde beslissingen als een ander hoeven te nemen om ons met die persoon te vereenzelvigen. Als we

het evangelie naleven, zal de Geest ons laten weten hoe we het beste met andere mensen kunnen omgaan. Herinner je vriendin eraan dat ze standvastig moet blijven zodat ze anderen kan helpen om de geboden te onderhouden. Bid dat je in staat zult zijn om haar te helpen en te dienen.

Vanina P. (19), Buenos Aires (Argentinië)

Het begint klein

Ouderling Jeffrey R. Holland heeft ooit gezegd dat ‘iedere lange reis met één stap [begint], dus kijk goed uit wat voor stappen [je] zet.’ (‘Geen plaats voor de vijand van mijn ziel’, *Liahona*, mei 2010, 45.) Ik zou mijn vriendin duidelijk maken dat Satan kleine verleidingen gebruikt om ons op het slechte pad te brengen. Als je ook maar één keer iets slechts probeert, geef je Satan en zijn volgelingen de kans om je steeds opnieuw te verleiden.

Similoni F. (18), Utah (VS)

WAAROM NIET?

‘Jaren geleden vroeg een van onze zoons me waarom

het niet een goed idee was om eens sterke drank en tabak uit te proberen. [...] Ik antwoordde dat als hij iets wilde uitproberen, hij maar naar de boerderij moest gaan om wat mest te eten. Hij reageerde met afschuw. “Dat is echt vies”, zei hij.

“Ik ben blij dat je er zo over denkt,” zei ik, “maar waarom probeer je het niet een keer zodat je het uit eigen ervaring weet? Je wil iets uitproberen dat niet goed voor je is. Welnu, waarom pas je dat beginsel niet eens toe op andere stoffen?”

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Sin and Suffering’, *Tambuli*, april 1994, 32.

VOLGENDE VRAAG

‘Mijn ouders vloeien, luisteren naar luide muziek en kijken naar ongepaste tv-programma’s. Hoe kan ik thuis de Geest voelen, vooral op zondag?’

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 1 juli 2015 naar liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org, of per post (zie het adres op pagina 3).

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. (Een e-mailbericht is voldoende.)

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

DE SCHRIFTSTUDIE- PUZZEL

Elke keer als je de Schriften bestudeert krijg je, net als het in elkaar zetten van een puzzel, een steeds groter inzicht in Gods waarheden.

Cody Phillips

In september 2011 vestigden studenten op een universiteit in Vietnam een nieuw wereldrecord door de grootste legpuzzel ter wereld in elkaar te zetten. 1.600 studenten werkten 17 uur lang om alle 551.232 stukjes op hun plaats te leggen.

De puzzel was 15 bij 23 meter groot en was een afbeelding van een lotusbloem met zes bladeren die mensen, geografie, geschiedenis, cultuur, onderwijs en economie voorstelden. Denk daar maar eens over na — meer dan een half miljoen puzzelstukjes die één grote afbeelding vormen. Elke puzzelstukje lijkt op zichzelf onbelangrijk en oninteressant te zijn. Maar de puzzel is niet compleet als er een stukje ontbreekt.

De Schriften kunnen met een legpuzzel worden vergeleken: hoe meer stukjes je bij elkaar legt, hoe beter je de waarheden van Gods plan kunt zien. En als je kennis van dat plan toeneemt, ga je inzien dat de Schriften interessant en relevant zijn.

Hier zijn enkele ideeën voor Schriftstudie die ertoe bijdragen dat je de hele afbeelding ziet — evenals de kleine details. Als je deze stukjes op hun plaats legt, zie je de prachtige waarheden die in de Schriften staan.

Leer: grote puzzelstukken die eeuwige waarheden voorstellen

In de Schriften staan de leerstellingen en beginselen van het evangelie. 'Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen' (2 Timotheüs 3:16). Aangezien we alleen door Jezus Christus verlost kunnen worden (zie Johannes 14:6), moeten we Hem en

zijn leer leren kennen. Daarom zegt de Heer tegen ons: 'Onderzoek de Schriften, want [...] die zijn het die van Mij getuigen' (Johannes 5:39).

Mensen: kleurrijke puzzelstukken die ons iets leren

Er zijn honderden mensen waarover we in de Schriften kunnen lezen. Wie bewonder je het meest? Misschien kijk je op naar Ammon, vanwege zijn moedige gehoorzaamheid in gevaarlijke situaties. Of misschien denk je aan Job, en zijn standvastige geloof en integriteit.

Heb je ooit het verhaal gelezen van de ezelin die tegen haar meester sprak (zie Numeri 22)? Of van de goddeloze koning die zijn koninkrijk wilde opgeven om vergeving te ontvangen (zie Alma 22)? Of van de vrouw die in de hele stad bekend stond als een deugdzaam vrouw (zie Ruth 1–4)?

Er zijn ook mensen in de Schriften die niet zo

bewonderenswaardig zijn. Wat kun je van hen leren en van de slechte beslissingen die ze hebben genomen?

Besteed aandacht aan de mensen over wie je in de Schriften leest. Vraag jezelf af hoe je hun goede voorbeeld kunt volgen en hun fouten kunt mijden. De puzzelstukken van hun leven zijn enkele van de interessantste en kleurrijkste stukken. Hun ervaringen zijn een gedenkwaardige manier om de beginselen van het evangelie te leren en te onthouden!

Symboliek: verborgen puzzelstukken vinden

Soms wordt er in de Schriften symboliek gebruikt om bepaalde evangeliebeginselen duidelijk te maken. Je zult sommige puzzelstukken over het hoofd zien als je de symboliek niet begrijpt. Naast de lessen in de kerk en het seminarie kun je studiemiddelen gebruiken, zoals de Gids bij de Schriften of de lesboeken van het seminarie en instituut, om de ontbrekende puzzelstukken te vinden.

GOD SPREEKT TOT ONS.

'Als we met God willen spreken, bidden we. En als we willen dat Hij tot ons spreekt, doorzoeken we de Schriften; want zijn woorden worden door middel van zijn profeten gesproken. Vervolgens onderwijst Hij ons als wij luisteren naar de ingevingen van de Heilige Geest.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De Heilige Schriften: de macht van God voor ons heil', *Liahona*, november 2006, 26-27.

Het verhaal van Abraham en Izak (zie Genesis 22) is bijvoorbeeld inspirerend, maar krijgt een veel diepere betekenis als je leert dat het een symbool is van het offer dat onze hemelse Vader heeft gebracht en van het zoenoffer van de Heiland (zie Jakob 4:5).

De Heilige Geest: puzzelstukken vinden die bij elkaar passen

Sommige puzzelstukken lijken bij elkaar te passen, maar passen toch niet helemaal. De Geest kan je laten zien welke stukken echt bij elkaar passen. Als je door gebed en overpeinzing zijn hulp inroept, zal de Geest je laten weten hoe bepaalde teksten die je eerder hebt bestudeerd, passen bij wat je nu aan het studeren bent, en hoe die leringen op jouw leven van toepassing zijn. Het is het

beste als je inspiratie uit de woorden in de Schriften ontvangt, maar ook van de Geest als je nadenkt over wat je gelezen hebt.

Toepassing: de puzzel in elkaar zetten

Je kunt niet zien wat de afbeelding voorstelt als je de puzzel niet in elkaar zet. Evenzo heb je niets aan de leerstellingen, beginselen en geboden waarover je in de Schriften leest als je niet toepast wat je leert (zie Johannes 7:17). Als je elke dag probeert de beginselen van het evangelie na te leven, zullen je geloof en getuigenis sterker worden, en zal Schriftstudie een essentieel onderdeel van je leven worden. ■

De auteur woont in Utah (VS).

ZUSTERS IN HET EVANGELIE

Omdat ik de zegeningen van het evangelie in mijn leven kon zien, wilde ik mijn vriendin erover vertellen.

Paola Sarahí Hernández Cruz

Ik hou van mijn vriendin Lupita als een zus. We leerden elkaar in groep acht kennen en we waren allebei lid van het muziekkorps. Het daaropvolgende schooljaar raakten we nog meer bevriend en begonnen we echt op elkaar te vertrouwen. Ze vertelde me over haar problemen thuis omdat haar vader niet thuis was en haar moeder haar niet de nodige aandacht kon geven. Ik wist dat ze verdrietig was omdat haar ouders maar zo'n kleine rol in haar leven speelden. Ze was eenzaam, maar ze had mij altijd nog.

Ik voelde me gezegend omdat ik in een gezin was geboren waar we het evangelie van Jezus Christus hadden. Daardoor had ik een bepaalde gemoedsrust die veel van mijn vriendinnen niet hadden. Omdat ik de zegeningen van het evangelie in mijn leven kon zien, wilde ik Lupita erover vertellen.

Ik sprak met haar over de kerk en nodigde haar uit om naar de jongevrouwen te komen. Ze ging op mijn uitnodiging in en kwam steeds vaker met me mee naar de kerk. Ik stelde haar voor aan de zendingen, die haar in het evangelie onderwezen en haar uitnodigden om zich te laten dopen. Ze kreeg een

getuigenis, en toen ze aan haar moeder vroeg of ze zich mocht laten dopen, zei ze ja.

De dag van haar doop was heel bijzonder omdat ze verbonden met haar hemelse Vader sloot om Hem indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. Ik gaf haar die dag mijn getuigenis en zei tegen haar dat ze zich op de juiste plek bevond, en dat onze hemelse Vader heel trots op haar was. Ik hou van Lupita en ik ben erg blij dat zij mijn vriendin is, en nu ook mijn zuster in het evangelie. Ik weet dat ze nu gelukkiger is omdat zij en haar toekomstige gezin de zegeningen van het evangelie zullen ontvangen.

Lupita zegt dat ze dankbaar is dat ik haar over het evangelie heb verteld. Ze zegt dat haar leven veel beter is en dat ze zich rustiger voelt nu ze lid van de kerk is. Ik weet dat de Geest de waarheid aan haar heeft bevestigd. Ze zegt ook dat ze op een dag in de tempel wil trouwen. Ik ben mijn hemelse Vader dankbaar omdat ik mijn vriendin heb gevonden en omdat ik vreugde voel als ik anderen over het evangelie vertel. ■

De auteur woont in de staat Mexico (Mexico).

Ouderling
L. Tom Perry

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn
bijzondere getuigen
van Jezus Christus.*

Hoe kan ik door de Heilige Geest geleid worden?

Een goed paard
heeft slechts een zacht rukje
van de menner nodig om te
doen wat hij wil. Dat zachte
rukje staat gelijk aan de
stille, zachte stem.

Wij moeten altijd bereid
zijn om gehoor te geven
aan het zachte rukje van
de Heilige Geest.

Als we gehoor geven aan
de subtiele ingevingen
van de Heilige Geest
zullen we teruggevoerd
worden naar onze Vader
in de hemel.

*Naar 'Gehoorzaam-
heid door getrouw-
heid', Liahona,
mei 2014, 100–103.*

De Heilige Geest

(Vereenvoudigd)

Eenvoudig ♩ = 126-138

Tekst: naar Jeanne P. Lawler
Muziek: Jeanne P. Lawler

C A⁷ G⁷ C

1. De Hei - land heeft be - loofd dat Hij ons zen - den zou de
2. En als wij zijn ge - doopt, be - ves - tigd in Gods kerk, ont -

F Fm G⁷ C

Heil' - ge Geest als goe - de Vriend van mij en ook van jou. De
van - gen wij de Heil' - ge Geest, een Troos - ter die ons sterkt. O,

Caug F B Em

Heil' - ge Geest ge - tuigt met stil - le, zach - te stem van
laat ik al - tijd luist' - ren naar die zach - te stem, dan

A⁷ Dm G⁷ C

God de Va - der en zijn Zoon, en leidt ons terug naar Hem.
kies ik steeds de goe - de weg en blijf ik dicht bij Hem.

© 2015, 1989, 1977 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Dit liedje mag voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

Deze mededeling moet op elke kopie verschijnen.

De goede Herder

Erin Sanderson

Jezus heeft een verhaal (ofwel een gelijkenis) verteld over een herder die zoveel van zijn schapen hield dat hij zijn eigen leven zou geven om ze te beschermen. Wij zijn als het ware de schapen in dat verhaal. En de herder is onze Heiland, Jezus Christus. Hij wordt soms de goede Herder genoemd.

Jezus toonde zijn liefde toen enkele ouders hun kinderen naar Hem toe brachten. Hij zei: **‘Laat de kleine kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet,** want voor zulke mensen is het koninkrijk van God (Lukas 18:16).’ Toen nam Hij ze in zijn armen en zegende hen.

Doe je ogen dicht en stel je voor dat de Heiland jou vasthoudt en je een zegen geeft. Je kunt zijn liefde voelen als je iets over Hem leert of aan Hem denkt. Door de Heilige Geest voel je de liefde van de Goede Herder, Jezus Christus. ■

De auteur woont in Utah (VS).

MEER TE WETEN KOMEN

verhinder ze niet — houd ze niet tegen

GEZINSBESPREKING

Lees Johannes 10:1–5, 11–16. Schrijf dan op in welke opzichten Jezus op een herder lijkt, en vertel wanneer je de liefde van de Heiland hebt gevoeld.

Lied: ‘Ik lees graag dat mooie verhaal’, (Kinderliedjes, 35.)

Schriftteksten: Lukas 18:15–17; Johannes 10:1–5, 11–16

Video’s: ‘Suffer the Little Children to Come Unto Me’ en ‘Jesus Teaches that We Must Become as Little Children’ (Biblevideos.org)

ONZE GOEDE HERDER

Verwijder deze afbeelding. Vouw als een waaier langs de witte lijnen. Open de waaier en kijk ernaar van rechts en dan van links. Hoe kun je de liefde van onze goede Herder voelen?

TEKSTENTIP

Zoek in de Gids bij de Schriften 'Evangelien' op voor een schema met de boeken waarin de desbetreffende gebeurtenissen en leringen staan. Alleen het boek Johannes vermeldt de goede Herder. Drie boeken — Mattheüs, Markus en Lukas — vermelden dat Jezus de kinderen zegende.

ONS PRIKBORD

Ik kon haast niet wachten op de dag dat ik gedoopt zou worden. Toen ik vorig jaar acht werd, kwamen mijn vader, moeder, familieleden en vriendinnen naar de doopdienst. Dat was een geweldige ervaring. Het was fantastisch om te weten dat er vreugde in de hemel was omdat ik me liet dopen en een discipel van Jezus Christus werd. Als we ons laten dopen, sluiten we een verbond met onze hemelse Vader. Ik weet dat Hij blij was met mijn beslissing omdat het de juiste beslissing was.

Sariah Z. (8), Honduras

Ik schilderde de soldaten van Helaman op mijn T-shirt. Ik wilde trouw, moedig en gehoorzaam aan Gods geboden zijn, net als zij!

Z. Yu-en (6), Taiwan

Dit is ons gezin bij de tempel.

Sherriza T. (8), Mexico

We vinden het fijn als we met onze ouders naar de tempel gaan omdat het een prachtige plek is en omdat we dan voelen dat we dichterbij God zijn.

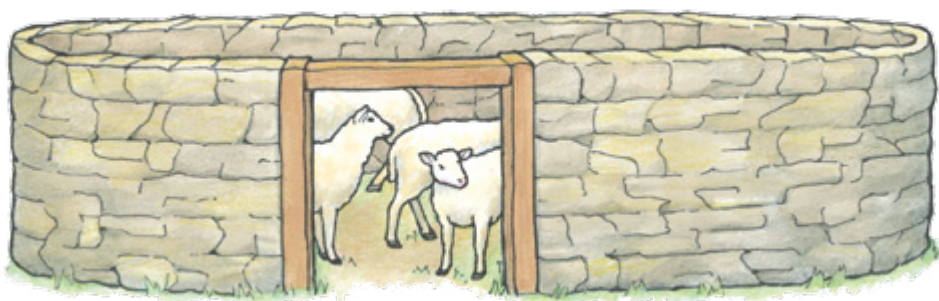
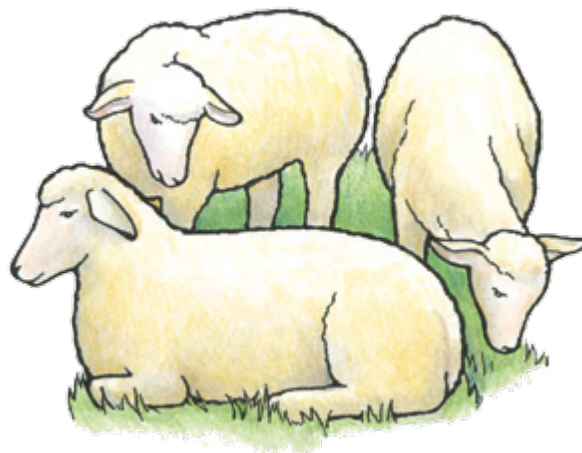
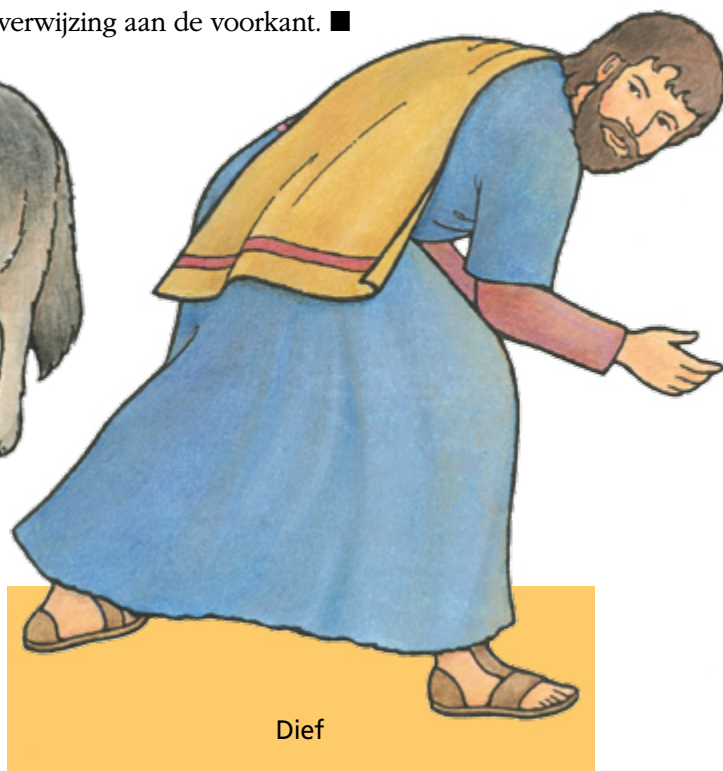
Nephi en Bryan V. (6 en 9), Ecuador

De goede Herder

Johannes 10:1-5, 11-16

Plak deze pagina op stevig papier of karton. Knip de figuren uit en plak ze op een stokje of papieren zakje. Stop ze in een envelop met de tekstverwijzing aan de voorkant. ■

Op liahona.lds.org kun je meer exemplaren afdrukken.

Stevens eerste toekomstige-vaderdag

Kellie George Purcill

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Steven rolde zijn stropdas tot net onder zijn kin op terwijl de andere jeugdwerkkinderen het nieuwe liedje oefenden. Nee, hij ging dat liedje echt niet zingen.

De vader bij ons thuis leidt graag ons gezin...

Steven keek uit het raam en omhoog naar het plafond. Hij bewoog zo in zijn stoel dat het bijna leek alsof hij danste. Hij kon niet zingen, ook al zou hij dat willen. Er zat een grote, vervelende brok in zijn keel. De rest van het jeugdwerk bleef zingen en leerde de nieuwe woorden regel voor regel.

Met wijsheid maakt hij onze plicht licht;

Mijn vader is goed voor mij.
(‘Fathers’, *Children’s Songbook*, 209.)

Steven voelde een tikje op zijn arm. Zijn moeder had stilletjes vanuit de deuropening van het jeugdwerklokaal naar hem staan kijken en raakte zijn arm nu zachtjes aan. Ze liep samen met hem naar de gang. Uit de buurt van zijn vriendjes in het jeugdwerk kon Steven zijn tranen niet meer tegenhouden. Mama trok hem naar zich toe en gaf hem een stevige knuffel.

‘Je mag best overstuur zijn’, zei mama terwijl ze hem over de rug streek. ‘Ik snap dat je het moeilijk vindt om dat liedje te horen en te zingen.’

Steven knikte en veegde daarna zijn tranen weg. ‘Ik wil niet zingen op Vaderdag omdat ik geen papa heb.’ Stevens ogen prikkelden en hij beet op zijn lip. ‘Ik wil hem geen papa meer noemen. Ik heb hem al heel lang niet gezien en hij *wil* niet eens mijn papa zijn.’

Steven probeerde niet te huilen — maar hij kon ze nog steeds horen zingen. Dat liedje gaf hem diep van binnen gewoon een pijnlijk gevoel. Het was net als toen zijn vader schreef dat hij en zijn nieuwe vrouw hadden besloten dat hij Steven of zijn broer niet meer wilde zien.

Mama omhelsde hem nog een keer flink en Steven liet nog een paar tranen op haar jurk vallen. ‘Ik praat wel met de jeugdwerk-presidente. Je hoeft niet te zingen als je dat niet wilt. Maar hé, ik heb een idee.’ Mama keek hem recht in de ogen. ‘Dit jaar vieren we geen Vaderdag — we vieren *toekomstige-vaderdag!*’ Ze glimlachte en hij staaarde haar aan.

‘Hè? We gaan *wat* vieren?’

‘Toekomstige-vaderdag — we vieren welke geweldige vaders jij en je broer op een dag zullen zijn. We hebben dan cadeautjes en taart en je lievelingslimonade!’

Mama gaf hem een kus op zijn voorhoofd en probeerde daarna zijn verfrommelde stropdas te fatsoeneren. ‘Jij, Steven, wordt vast een *fantastische* vader — dat zie ik nu al. Want je denkt er nu al over na wat je met je kinderen gaat doen en je maakt plannen over wat voor vader je wilt zijn.’

Hoe meer Steven erover nadacht, hoe meer zijn gezicht opklaarde.

Hij gaf mama een knuffel en ging met een veel beter gevoel naar het jeugdwerk terug.

Twee weken later stond Steven voor de spiegel om zijn coole nieuwe vlinderstrik netjes om te doen. Die had hij die ochtend van mama gekregen voor zijn allereerste toekomstige-vaderdag! Steven pakte zijn Schriften en liep naar de voordeur om naar de kerk te gaan.

Hij glimlachte naar zijn moeder.

‘Fijne Vaderdag, mama.’

Mama grijnsde. ‘Fijne toekomstige-vaderdag, Steven.’ ■

De auteur woont in Queensland (Australië).

DOELGERICHT PLANNEN

‘Wat je leeftijd ook is, wat je omstandigheden ook zijn, ik spoor je aan om **je leven gericht te plannen.**’

President Thomas S. Monson, ‘Komt, alle zonen Gods’, *Liahona*, mei 2013, 67.

Mia's getuigenis

Amelia Hawkins

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal *'De Heil'ge Geest getuigt met stille, zachte stem van God de Vader en zijn Zoon, en leidt ons terug naar Hen.'* (Kinderliedjes, 56.)

Het was allang bedtijd, maar Mia lag nog niet in bed. Ze zat op de vloer van haar kamer en dacht na over iets wat zuster Duval in het jeugdwerk had voorgelezen: 'De tijd zal komen dat niemand op geleend licht staande kan blijven.'¹

'Een getuigenis is als een licht in ons binnenste', had zuster Duval uitgelegd. 'En iedereen heeft er zelf een nodig. Dan kunnen we sterk zijn als het leven moeilijk is en Satan ons verleidt.'

Mia leunde met haar hoofd tegen haar bed. Ik wil een getuigenis dat het evangelie waar is, dacht ze. Maar hoe *creeg* je nu precies een getuigenis? Ze wist dat bidden daar een onderdeel van was.

'Ik ga bidden', besloot ze. Ze zou gaan bidden en niet stoppen totdat er iets gebeurde waardoor ze wist dat de kerk waar was. Ze was er klaar voor om de hele nacht te bidden als het moest!

Ze ging op haar knieën. 'Lieve hemelse Vader,' fluisterde ze, 'ik wil weten of de kerk waar is. Ik wil het in mijn hart voelen en gewoon weten.'

Mia wachtte. Ze voelde niets bijzonders, alleen het zachte gevoel dat ze meestal had wanneer ze bad. Wat deed ze verkeerd? Waar was haar getuigenis?

Ze was naar haar idee al een hele poos geknield toen haar slaapkamerdeur een stukje openging en haar vader een kijkje nam.

'Ik zag het licht onder de deur,' zei hij. 'Ben je weer aan het lezen?' Toen zag hij tranen op Mia's wangen. Hij knielde neer en sloeg een arm om haar heen. 'Wat is er?'

Ze was eventjes stil. Toen vroeg ze: 'Papa, hoe krijg je een getuigenis?'

Papa gaf haar een stevige knuffel. 'Dat is een goede vraag. Een getuigenis *willen* is een van de eerste stappen.'

Mia voelde de brok in haar keel verdwijnen.

'Een getuigenis krijgen we gewoonlijk niet door één gebed. En zelfs wanneer je een getuigenis hebt, moet je eraan blijven werken.'

'Maar waar komt een getuigenis vandaan?' vroeg Mia.

'Een getuigenis komt van de Heilige Geest', zei papa. 'Heb je wel eens een warm en goed gevoel gehad tijdens een gezinsavond of in de kerk?'

Mia dacht erover na. 'Toen je me een zegen gaf voordat school begon, had ik een fijn gevoel.' Ze

dacht verder na. 'En ik krijg altijd een warm gevoel wanneer ik president Monson hoor spreken op de algemene conferentie. En als ik aardig ben tegen mijn vrienden of wanneer ik in de Schriften lees, heb ik ook een goed gevoel.'

Papa glimlachte. 'Die gevoelens zijn de Heilige Geest die tot je spreekt. Hij geeft je die gevoelens wanneer je iets doet wat goed is of wanneer je iets hoort wat waar is.'

'Ik heb nu een warm en blij gevoel', zei Mia. 'Is dat de Heilige Geest?'

Papa gaf haar weer een knuffel. 'Ja. Hij vertelt je dat de dingen waar we over praten waar zijn. En zo krijg je een getuigenis.'

Toen Mia later naar bed ging, dacht ze niet dat ze al helemaal een getuigenis had, maar ze had nog wel dat goede, warme gevoel dat wat papa haar vertelde waar was. Ze wist dat dit gevoel nog maar het begin was.

Mia kroop lekker onder haar warme deken en deed haar ogen dicht. Vlak voordat ze wegdommelde, fluisterde ze: 'Dank U, hemelse Vader, dat U me helpt een getuigenis te krijgen. En dank U voor mijn papa.' ■

De auteur woont in Missouri (VS).

NOOT

1. Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1967), 450.

Het huis dat met tiendegeld is gebouwd

Janele Williams

Dit is Jack. Dit zijn de muntjes van Jack, die rinkelen en tingelen. Dit is de tiende van Jack, tien procent.

Dit is de bisschop die Jack een hand gaf toen hij zijn tiende, tien procent, betaalde.

Dit is de profeet, opgewekt en gebedvol. Hij zegt: ‘Laten we een tempel bouwen’, met de tiende die is ingestuurd door de bisschop die Jack een hand gaf toen hij zijn tiende, tien procent, betaalde.

Dit is de tempel, helder en wit, een huis van de Heer, vol met licht.

Dit is het huis dat is gebouwd toen de profeet zei: ‘Laten we een tempel bouwen’, met de tiende die is ingestuurd door de bisschop die Jack een hand gaf toen hij zijn tiende, tien procent, betaalde.

Dit is Jacks glimlach, breed en stralend, als hij naar de tempel gaat, helder en wit, om onder toezien oog van God aan de andere gezinsleden verzegeld te worden. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Waar is de tiende van Jack?

Kun je Jack helpen? Hij is op zoek naar alle acht tiendemuntjes die rinkelen en tingelen!

**President
Boyd K. Packer**
President van
het Quorum der
Twaalf Apostelen

LAAT HET RUSTEN

*De wereld van mijn vriend was ingestort.
Zijn vrouw was overleden.*

Als je last hebt van zorgen, verdriet, schaamte, jaloezie, teleurstelling, afgunst, zelfbeschuldiging of zelfrechtvaardiging, luister dan naar deze les die ik jaren geleden van een patriarch heb geleerd. Hij was een van de rechtvaardigste mensen die ik ooit heb gekend. [...]

Hij groeide op in een kleine gemeenschap en had het verlangen om iets van zijn leven te maken. Met moeite volgde hij een goede opleiding.

Hij trouwde met zijn grote liefde en alles leek goed te gaan. Hij had een goede baan, met goede vooruitzichten. Ze waren stapelverliefd op elkaar, en ze verwachtten hun eerste kind.

De avond waarop de baby werd geboren, traden er complicaties op. De enige dokter was ergens op het platteland met patiënten bezig. [...]

Uiteindelijk wist men de dokter te vinden. In de noodsituatie handelde hij snel, en hij had de situatie gauw onder controle. De baby werd geboren en de crisis leek bezworen.

Enkele dagen later stierf de jonge moeder aan dezelfde infectie die de dokter die avond bij een ander gezin had behandeld.

De wereld van mijn vriend stortte in. Alles was niet goed meer. Alles was

goed fout. Zijn vrouw was overleden. Hij kon niet voor de baby zorgen en naar zijn werk gaan.

Na enkele weken werd zijn verdriet steeds groter. 'Die arts zou niet meer mogen praktiseren', zei hij. 'Hij heeft die infectie aan mijn vrouw gegeven. Als hij voorzichtiger was geweest, zou ze nog in leven zijn.'

Hij moest er steeds aan denken en begon in zijn bitterheid bedreigingen te uiten. [...]

Op een avond werd er op de deur geklopt. Een klein meisje zei eenvoudigweg: 'Papa wil dat u komt. Hij wil met u praten.'

'Papa' was de ringpresident. [...]

Deze geestelijke herder hield zijn kudde in de gaten en wilde iets tegen hem zeggen.

De raad van die wijze dienstknecht

was simpel: 'John, laat het rusten. Wat je ook doet, je krijgt haar toch niet terug. Je maakt het alleen maar erger. John, laat het rusten.' [...]

Hij ging door een hel voordat hij zichzelf onder controle had. Uiteindelijk besloot hij dat wat zijn problemen ook waren, hij gehoorzaam moest zijn.

Gehoorzaamheid is een krachtig geestelijk medicijn. Het geneest nagevoel alle geestelijke kwalen.

Hij besloot de raad van die wijze geestelijke leider op te volgen. Hij zou het laten rusten.

Toen zei hij tegen me: '[...] Pas als oude man kon ik eindelijk een arme plattelandsdokter voor me zien — overwerkt, onderbetaald, hollend van de ene patiënt naar de andere, met weinig medicijnen, geen ziekenhuis, weinig instrumenten — die uit alle macht probeerde levens te redden, en daar grotendeels ook nog in slaagde.

'Hij was op een kritiek moment gekomen toen er twee levens op het spel stonden. En hij had zonder uitstel gehandeld.

Hij zei het nogmaals: 'Ik was al een oude man toen ik het eindelijk begreep! Ik had mijn leven en het leven van anderen kunnen verwoesten', zei hij.

Hij had de Heer vele malen op zijn knieën bedankt voor een wijze priesterschapsleider die hem simpelweg aanraade: 'John, laat het rusten.' ■

Uit 'Balm of Gilead', Ensign, november 1987, 17-18.

INZICHT

Welke levenshouding is van belang?

‘Dit leven is de tijd om ons voor te bereiden God te ontmoeten. Wij zijn een gelukkig, vreugdevol volk. We waarderen een goed gevoel voor humor en koesteren de tijd die we met familieleden en vrienden doorbrengen. Maar we moeten beseffen dat doelgerichtheid de basis van onze levenswijze en onze keuzes moet zijn.’

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

OP DE geruststellingen VAN DE HEER VERTROUWEN

Onze beproevingen worden niet altijd weggenomen, maar we mogen er altijd op rekenen dat de Heer ze kent en ons er doorheen wil helpen.

p. 42

VOOR JONGEREN

p. 56

Maar stel dat...

Vragen over op zending gaan

Ben je bang dat je niet genoeg over het evangelie weet? Dat je getuigenis niet sterk genoeg is? Dat je te verlegen bent? Hier vind je antwoorden op de gebruikelijke vragen over op zending gaan.

VOOR KINDEREN

Mia's getuigenis

Mia wilde graag haar eigen getuigenis van het evangelie hebben. Kom erachter hoe ze dat kreeg!

p. 74

